

*Det kan være utrolig givende at læne sig op af relationer,
som er højt prioriteret, reelt til stede og stabile,
når man jo bare er endnu en fremmed
eller endnu en indsats i området.*

Slutevaluering

1. Generelle oplysninger:

Indsatstitel	Fremskudt vejledning i udsatte boligområder
Organisationens navn	UU-Vestegnen
Kontaktpersonens navn	Carstens Bøtker/Søren Åkjær UU-Vestegnen
Journal nr.	16/00173
Dato for evaluering	Maj 2018
Indsatsperiode	01-08-2016- 01-09-2018

Giv indledningsvist et kort resumé af indsatsen og baggrunden for indsatsen (genbrug gerne tekst fra indsatsbeskrivelsen).

BFAU i UU-Vestegnen

Ungdommens Uddannelsesvejledning (UU Vestegnen) og Brug for alle unge (BFAU) har indgået en aftale om et samarbejde med henblik på at styrke ikke-uddannelsesparate unges forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse.

Aftalen udmøntes gennem projektet Fremskudt Vejledning i udsatte boligområder.

Høje-Taastrup Kommune og Albertslund Kommune har flere udsatte boligområder, hvor flere end 50 pct. af de unge ikke bliver erklæret uddannelsesparate. Indsatsen sigter mod, at flere unge i de udsatte boligområder bliver uddannelsesparate og gennemfører en ungdomsuddannelse. Der er andre aktører i de udsatte boligområder end UU- Vestegnen, som arbejder med de unges situation,

men der er pt. ikke et systemiseret samarbejde mellem de forskellige indsatsrettede mod de unge. Som et middel til at nå resultatet, arbejder UU i projektet systematisk med at udvikle et samarbejde om opgaven med de boligsociale indsatsrettede, klubber, skoler, m.fl. således, at de forskellige faglige indfaldsvinkler og ressourcer udnyttes langt bedre end i dag.

Indsatsen vil bestå i fremskudt uddannelsesvejledning for de ikke-uddannelsesparate unge og deres forældre i udsatte boligområder. At vejledningen er fremskudt betyder, at den tilbydes, hvor de unge bor og færdes. Med udgangspunkt i de unge og deres forældres "hjemmebane" styrkes det tværlige samarbejde omkring de unges uddannelse. Samtidig kvalificeres de forskellige aktørers indsats gennem fælles arbejde og kompetenceudviklingsaktiviteter.

Baggrund

UU-Vestegnen omfatter kommunerne Albertslund, Ballerup, Glostrup, Høje-Taastrup og Rødovre. Kommunerne tilknyttet UU-Vestegnen har i alt 1.690 elever på 8. klasses trin pr. 1.1.2016.

Det er især Høje-Taastrup og Albertslund Kommune, der har store udfordringer med ikke-uddannelsesparate unge. Dette hænger bl.a. sammen med, at områderne rummer en række udsatte boligområder, som er karakteriseret af lavt uddannelsesniveau, lav beskæftigelsesfrekvens, mange enlige forsørgere og mange borgere på overførselsindkomster. Mellem 50- 65 pct. af indbyggerne har status som indvandrere, efterkommere, flygtninge m.v. Der er også et højt antal unge i alderen 18-24 år, som ikke har fast tilknytning til arbejdsmarkedet og som følge deraf modtager offentlig forsørgelse i form af uddannelseshjælp i disse områder. I Høje-Taastrup og Albertslund er der også, sammenlignet med de øvrige kommuner under UU-Vestegnen, relativt flere unge der ikke kan honorere kravet om karakteren to for at kunne blive optaget på en erhvervsuddannelse, og der er flere afbrud på ungdomsuddannelserne.

Høje-Taastrup Kommune har tre boligområder placeret på Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets liste over udsatte boligområder. Det er Tåstrupgård, Charlotteager og Gadehave. Albertslund Kommune har fire boligområder, som modtager støtte fra Landsbyggefonden: Albertslund Nord, Kanalens Kvarter, Blokland og Hedemarken.

På folkeskolerne i de udsatte boligområder er over 50 pct. af eleverne i 8. klasse vurderet ikke-uddannelsesparate i 2016.

De høje tal understreger, at der er tale om massive problemer og et behov for at tage initiativ til at udvikle indsatsrettede, som kan understøtte, at flere unge bliver uddannelsesparate, hvorfor indsatsen vil omhandle de udsatte boligområder i Høje Taastrup og Albertslund Kommune.

Forældrene har stor betydning for de unges valg af uddannelsesvej. Forskellige undersøgelser viser, at forældrenes manglende viden og kendskab til uddannelsesfeltet gør, at de ofte ikke er i stand til at understøtte deres børn i at træffe et kvalificeret valg af uddannelse. Unge, som har forældre med en lav uddannelsesbaggrund og dermed ofte et begrænset kendskab til uddannelsessystemet, er særligt dårligt stillede i forhold til at få hjælp hjemmefra, når det drejer sig om uddannelse.

I dag arbejder forskellige aktører i lokalområdet og i de udsatte boligområder med de unges situation, herunder uddannelse. Det er UU, klubber, de boligsociale helhedsplaner, skoler med flere. I dag er der kun et sporadisk samarbejde mellem de forskellige aktører, når det drejer sig om vejledning til uddannelse. UU er bekendt med, at de boligsociale helhedsplaner i de udsatte boligområder også har til opgave at understøtte de unges uddannelsesvalg, og at andre lokalaktører som klubmedarbejderne, hver især arbejder med sager og temaer, som er beslægtet med UU's ansvar og kerneopgave. UU-Vestegnen vil kunne bidrage til dette arbejde og skabe større vejledningsfaglig tyngde og effekt ved at bringe denne viden i samspil med f.eks. klubmedarbejdernes tilgang til de unge, hvor de ofte også har en mere umiddelbar og direkte kontakt til dem.

På den baggrund vil UU-Vestegnen bidrage til etablering og udvikling af et ligeværdigt tværfagligt samarbejde, hvor alle aktørers kernekompetencer sættes i spil i respekt for den faglighed og de kulturer, som er gældende for alle aktører, herunder klubpædagoger, lærere, UU-vejledere og boligsociale medarbejdere m.fl.

Indsatsen kommer til at bestå af fremskudt og bolignær uddannelsesvejledning, forsøg på en praksisnær forældreinvolvering samt en håndholdt indsats for særligt udfordrede unge. Dette søges realiseret gennem et intensivt samarbejde mellem aktører og interessenter, som skal udvikles fra næsten ikke at eksistere til et forpligtende samarbejde med fokus på den unge, forældrene og deres ressourcer. Projektet skal afprøve og udvikle metoder, der fremmer de unges uddannelsesmuligheder fremadrettet.

Det forventes, at projektets aktiviteter kan skabe engagement og motivation hos de unge, men herunder også for forældrene og de deltagende aktører (klubpædagogerne, boligsociale medarbejdere, lærere, UU-vejledere m.fl.).

Formål

Formålet med indsatsen er, at flere unge i de pågældende udsatte boligområder bliver vurderet uddannelsesparate og går i gang med en ungdomsuddannelse gennem styrket forældreopbakning og en optimering af samarbejdet mellem UU-Vestegnen og andre aktører i de udsatte områder.

Sekundært er formålet at der etableret forpligtende samarbejder mellem de lokale aktører, som kan videreudvikle initiativerne efter projektafslutning.

2. Målgruppe

Redegør for hvorvidt projektet har ramt sin målgruppe, som denne er beskrevet i projektbeskrivelsen. Angiv antal i forhold til forskellige grupper af målgruppe, f.eks. i forhold til køn og alder, når relevant i forhold til beskrivelsen af målgruppen i projektbeskrivelsen.

De primære målgrupper for indsatsen er:

- Ikke-uddannelsesparate unge i 8. klasse i de to udvalgte kommuner, der skønnes at have

mulighed for at blive uddannelsesparate gennem en målrettet (vejlednings-)indsats.

- Andre unge, som ikke er i gang med en ungdomsuddannelse eller som er ved at falde fra.

De sekundære målgrupper er:

- Forældrene til ovenstående grupper af unge.
- Lokale aktører i Høje-Taastrup og Albertslund, som arbejder med de unge (boligsociale, klub, skole, UU og evt. andre).

Målgruppen er inddelt i primær og sekundær målgruppe. Den primære målgruppe, som består af ikke uddannelsesparate unge i 8. klasse, og unge der ikke er i gang med en ungdomsuddannelse, er der stor forskel på, i de to kommuner vi er i.

Albertslund er det primært de unge fra 7. klasse og opefter, som vi opnår kontakt til, her er det med stor hjælp fra helhedsplanen, som har fingeren på pulsen og en direkte kontakt til de unge. Vi berører også ældre unge via en mere overfladisk kontakt, her møder vi dem i klubberne, på biblioteket, hvor vi sidder hver torsdag, og hvis der opstår noget, hvor vi rådføres, men det er primært de yngre.

De tiltag vi har lavet ift. ugentlig træffetid ved siden af ungdomsklubben i Albertslund kommunes område Hedemarken, de klasser vi har besøgt 7. og 8.klasse ifb. med uddannelsesaftenen, og det valgfag vi har været med til at udvikle og gennemføre, har netop haft fokus på den målgruppe. I Høje Taastrup har det vist sig meget udfordrende at få kontakt til de unge i 8. klasse, det er kun sparsomt med kontakt, vi har haft til dem. I Høje Taastrup har vi primært gjort brug af netværk i området i form af foreninger, officielle aktører samt uofficielle aktører og andre. Projektet er, grundet en af de to projektledere opsagde sin stilling før tid, afsluttet i december 2017, og derfor ikke kørt projektperioden ud.

Inden projektet afsluttede for Høje Taastrupdelen, var der forankret to ungevejledere der skulle sidde fast i Taastrupgaard hver dag i dagtimerne. Derudover var tidspunktet for at lukke projektet ned så tæt på selve afslutningen på de overordnede, at det ville være u hensigtsmæssigt at ansætte nye medarbejdere.

Den sekundære målgruppe er forældre og lokale aktører. Der er forældrene, dem vi haft mindst kontakt til. Vi har indbudt til en forældreaften omkring ansøgning og optagelse, men desværre uden deltagere på aftenen. Vi har derefter haft meget kontakt til repræsentanter for foreninger og frivillige i området for at gøre os skarpere på, hvordan vi får kontakten til forældrene. Det har desværre ikke været muligt at læne os op af de boligsociale medarbejdere i Høje Taastrup omkring dette, da de ikke har en kontinuerlig kontaktflade med den brede forældregruppe. Vi har derfor deltaget til nogle af de boligsociales arrangementer for de mindre børn, for at skabe kontakt til nogle af forældrene også. Derudover har vi haft kontakten via nogle lokale aktører eller via besøg på forældremøder.

De lokale aktører som de boligsociale medarbejdere, gadeplan, frivillige i området, foreningsledere, Jobcentermedarbejdere, konsulenter, klubmedarbejdere osv. er dem vi har haft mest kontakt med.

3. Foreløbige resultater

- Forberedelsen; har givet os et meget grundigt kendskab til områderne samt de aktører der arbejder der. Det har givet UU-Vestegnen en bredere samarbejdsflade, og været medskabende til en forankret ungevejlederindsats i Taastrupgaard Høje-Taastrup og et forankret samarbejde mellem UU-Vestegnen, skolerne i Albertslund og den boligsociale helhedsplan i Albertslund.
- Samarbejdet med Helhedsplanen i Høje-Taastrup; har givet os en enormt stor og uvurderlig læring ift. igangsætning af lign. projekter. Det har lært os hvordan dørene ”sparkes” ind hos forskellige aktører, og har lært os meget omkring at navigere i de lokale indsatser samt kende forskel på intention og realitet i det arbejde der udøves i områderne med de unge. Vi har haft berøring med mellem 25-35 medarbejdere og frivillige aktører.
- BABA-foreningen; har givet os et styrket kendskab til de mange gode kræfter der er i disse udsatte boligområder. At kendskabet til den mere uofficielle del kan give nye perspektiver og nye rammer at agere i, samt en sparring med de aktører kan give nye kontekstforståelser.
- Brobygning og fællesskaber i foreninger; har givet os en indgang til rollemodeller og andre unge og voksne, som de unge ser op til og lytter til. Der er også her mange gode kræfter at bruge af samt samarbejde med, hvis der arbejdes koncentreret og ihærdigt.
- TG 80 IF samarbejde; har givet os en mulig indgang til de unge, som gør brug af andre kanaler end vi har samarbejdet med tidligere. Et videre forløb med dem kunne vise sig at være yderst frugtbar. Idrætsforeninger som bygger på frivillige kræfter fra de unge, er en god indgang og en vigtig samarbejdspartner ift. de unge.
- Samarbejdet med ungdomsklubberne i Høje –Taastrup; har givet os indblik i de unges fritidsliv og et godt netværk omkring de unge. Det er en sti, der er værd at forfølge på længere sigt. Der har igennem samarbejdet om fast besøgstid i klubberne været kontakt med 25-45 unge.
- Prismeteatret – ”Hvad kan jeg blive”; var en stor succes. Der deltog ca. 60 i selve arrangementet herunder ca. 50-55 unge fra lokalområdet. Det var en kæmpe succes at få de unge til at deltage og gav et nyt perspektiv til samarbejdet med de lokale aktører.
- Samarbejdet med den boligsociale helhedsplan Albertslund ABC; har givet os utrolig meget faglig sparring og ny viden om arbejdet med relationer og betydningen af professionalitet når fagligheder mødes. Vi har i den åbne vejledningen med 1:1 en gang om ugen haft kontakt med mange unge, i gennemsnit 8-15 unge pr. gang. Der har været gruppesamtaler, enkeltsamtaler af kortere og længere varighed. Flere unge har søgt viden om uddannelse, sparring på CV og jobsøgning og på redskaber til at arbejde med deres kompetencer ift. uddannelsesparatheden.
- Strukturerede gruppeforløb; har givet os muligheden for at få lov til at arbejde med en mindre gruppe udsatte unge, som har svært ved at navigere i uddannelsessystemet, og som ikke vurderes til at blive uddannelsesparate. Målet var et særligt forløb sammen med dem,

omvejen var et valgfag for en stor gruppe i 7. klasse. Valgfaget blev gennemført med ca. 28 elever og der er nu givet godkendelse til de videre forløb med de udvalgte 8 elever i skoletiden.

- Forældrearrangement; var en succes på nogle parametre. Der kom ca. 35 unge, men kun to forældre. Det har givet os en indsigt i de ressourcer forældregruppen kan bidrage med, og et nyt perspektiv på de ressourcer som de unge i høj grad selv besidder, og som der kan arbejdes med på et andet niveau, hvis det viser sig, at forældrene ikke er en ressource som det ellers er en generel opfattelse at de er.

Forberedelsesfasen

Den spæde start

Projektet startede med indledende møder mellem UU-Vestegnens og konsulenter for BFAU i august måned 2016. Her blev der skrevet en indsatsbeskrivelse herunder mål, målgruppe og succeskriterier.

På daværende tidspunkt havde UU Vestegnen allerede indgået et forpligtende samarbejde med den boligsociale helhedsplan i Albertslund om uddannelsesinitiativer i 2017-2020.

Efterfølgende blev vi, Lis Boukaidi og jeg Heidi Berggren Brøndal Pedersen indsat som projektledere.

Det kendskab der er til områderne, som den fremskudte vejledning er sat til at foregå i, var på et meget generelt plan. Det helt specifikke kendskab til områdernes aktører både officielle og uofficielle samt deres berøring med målgrupperne, var der ikke et indgående kendskab til inden opstart. Vi er undervejs i forløbet kommet tættere på de indsatser, der er i områderne, og den viden vi sidder med i dag efter projektets afslutning, ville have været nyttig info at have inden opstart. Her tænker vi på viden om mere indgående konkrete indsatser i områderne, metodebrug ift. unge og forældre, berøringsflader med lokalområdet, tætte samarbejdspartnere, udforsket områder osv.

Opstarten i de to kommuner var adskilt og blev grebet forskelligt an

Alle aktører fra Høje Taastrup blev således i efteråret 2016, efter de indledende møder mellem ministeriet og UU-Vestegnens ledelse, inviteret til en inspirationsdag – en opstarts workshop – en dag hvor alle fra skole, klubber, boligsociale indsatser, jobcenter osv. blev inviteret til dialog med UU-Vestegnens ledelse, ministeriet og UU-vejledere i kommunen.

Der blev nedsat mindre grupper på denne dag, hvor man diskuterede og drøftede muligheder på kryds og tværs samt gjorde et forsøg på at tydeliggøre snitfladerne.

Der var en overordentlig stor velvilje og interesse og der blev givet udtryk for et stort ønske om samarbejde og set mange muligheder i det kommende projekt.

I Albertslund blev UU-V den 12. april 2016, inviteret til et ressourcenetværk i boligsocialt regi, hvor alle relevante aktører fra kommunen, boligafdelingerne, forenings- og erhvervslivet deltog i en udviklingsworkshop, med henblik på hvilke indsatser helhedsplanen skulle fokusere på i 2017-2020.

Vi startede op i Høje Taastrup først, da den generelle oplevelse var, at de stod meget klar ift. fysisk placering af vejledere og opstart af indsatsen i det bolig sociale kontor, samtidig med, at den boligsociale helhedsplan i Albertslund først skulle starte op med uddannelsesinitiativer fra 2017. Der blev bygget et kontor i kontorfællesskabet, som de fremskudte vejledere kunne gøre brug af, når de var i området. Det blev besluttet, at der var en fast ugentlig eftermiddag og aften, hvor der sad to fremskudte vejledere.

I mellemtiden blev to af de ”almindelige” vejledere, som tager sig af den daglige ungevejledning, taget ud af jobcenteret, og her fandt man det nærliggende, at placere dem i det boligsociale kontor i Taastrupgård. Det ser vi generelt som et rigtig godt initiativ, dog har vi måtte erfare, at det har skabt en del forvirring omkring projektet og de indsatser som vi hver i sær kan tage os af i henhold til forskellen på den fremskudte indsats og den daglige grundydelse.

Som vi kommer ind på senere under udfordringer, så vil det have en betydelig gevinst, at hvis man vælger at placere en fast vejleder i samme område som den fremskudte indsats, så skal det være den fremskudte vejleder og ikke en tredje part.

De samarbejdspartnere vi har i lokalområdet i Høje-Taastrup, har svært ved at navigere i det at der er indsat to nye faste vejledere samtidig med, at man har igangsat en fremskudt indsats.

Ligeledes har vejlederne, de fast placerede i dagligdagen også svær ved at navigere i det.

Ved at bibeholde eller indsætte en fremskudt vejleder i den daglige grundydelsen, er man med til at fordre samarbejdet mellem de forskellige aktører samt bidrage til synligheden. Ved at indsætte andre vejledere, er man med til at besværliggøre og bremse samarbejdet.

Forberedelsen på opstarten

Vi har lagt et meget stort stykke arbejde i at starte den fremskudte vejledning op i begge kommuner.

Områdernes opstart har været forskellige for de to kommuner.

I Høje Taastrup blev der budt meget talstærkt ind fra de lokale aktører fra start af, en interesse der affødte et stort workshop-opstartsmøde. Her var repræsentanter fra kommune, skole, kommunale indsatsprojekter og boligsociale medarbejdere som arbejder med helhedsplanen. Derudover deltog konsulenter fra ministeriet.

Vi var meget imponeret over det flotte fremmøde, og havde høje forventninger til samarbejdet med udgangspunkt heri.

I Albertslund deltog Centerchef Carsten Bøtker på et afdelingsmøde med de lokale aktører fra den boligsociale indsats, og der blev holdt et mindre møde med omkring 8-10 deltagere herunder klubmedarbejdere, en afdelingsleder fra en af skolerne og medarbejdere fra den sociale helhedsplan. Interessen for projektet og indsatsen var ikke nær så tydelig som i Høje Taastrup.

Klubbet var meget tvivlende ift. projektet, og på baggrund af den store interesse, der havde været fra Høje Taastrup, blev det besluttet at starte op der.

Det afdelingsmøde der er nævnt, satte tingene mere i perspektiv og viste en faglig og konkret interesse for projektet og et ønske om et forpligtende samarbejde, som var meget positivt.

Vi har i begge kommuner besøgt flere foreninger, for at få dialog med de lokale aktører, for at nærme os, hvad netop de havde brug for, for at gøre et forsøg på at ramme ind i en kontekst de har i

deres specifikke område. Foreningsbesøgene har været mest talrige i Høje Taastrup, da vi oplevede at de boligsociale medarbejdere i Albertslund åbnede dørene for os, og at de aktører, som vi havde brug for at møde med, blev bragt til os eller kontakten blev skabt for os.

I Høje Taastrup var det meget svært at få åbnet dørene, og vi havde derfor et meget massivt opsøgende arbejde med de lokale og omkringliggende aktører.

Vi har i opstartsfasen afholdt møder med de boligsociale medarbejdere, klubmedarbejdere, jobcentermedarbejdere, gadeplansmedarbejdere, ledere og skoleleder, lærer og koordinatore.

Vi har derudover besøgt klubber, skoler, foreninger og arrangementer i områderne. Vi har ligeledes været på besøg hos afdelingsbestyrelser i Høje Taastrup, rundture i området og mødt forskellige aktører der opererer i området, lige fra beboere, kantinemedarbejdere, nyttehaveansvarlige, foreningsformænd og biblioteksmedarbejdere. Vi har derved forsøgt at gøre os synlige i området fra starten af.

I Albertslund har vi været synlige og blevet introduceret til utallige unge mennesker og samarbejdspartnere meget hurtigt gennem de boligsociale medarbejdere, og derved har synligheden være meget klar fra vi startede op i Albertslund.

Vi har læst evalueringsrapporter fra tidligere indsatser andre steder i landet, været på besøg i Værebroparken, som har et lign. projekt med fremskudt vejledning og besøgt Ressourcecenter Ydre Nørrebro, for at blive inspireret ift. den tilgang de har til de unge mennesker og den popularitet ressourcecenteret har samt dets opstart. Vores formål med det har været, at forsøge at blive så praksisnære som muligt, og med den begrænsede afsatte tidramme, forsøge at undgå de gense fodfejl.

Vi har taget ovenstående tiltag for at få så meget viden som muligt, så vi på bedst mulig vis kunne navigere i områderne.

Vi har gennemgået helhedsplanerne for begge områder, for at afdække, hvilke indsatser det kunne være oplagt at læne os op af samt hvilke aktører, vi kunne samarbejde med. Vi har i Høje Taastrup måtte vende tilbage til helhedsplanen af flere omgange, da vi havde svært ved at navigere i de indsatser der var, samt de mange indsatser der er igangsat af Høje Taastrup kommune. Det har vist sig svært at navigere i, da mange af indsatserne overlapper hinanden. Det er meget svært for os at navigere i, men det har vist sig at være mindst lige så svært for de andre aktører i området, som har deres daglige gang i det.

I Albertslund gik arbejdet for alvor i gang i starten af 2017, grunden hertil er nævnt tidligere i afsnittet, hvor UU-V og den boligsociale helhedsplan holdt planlægningsmøder, både på medarbejderniveau og på ledelsesniveau ift. indsatser, indhold, placering, omfang og samarbejdsparter. Der resulterede bl.a. i en forpligtende samarbejdsaftale med fælles mål og succeskriterier for tre delprojekter: Fremskudt vejledning, Forældrearrangementer og Strukturerede gruppeforløb

Hvad har forberedelsen givet os?

Hele forberedelsen har givet os en god og bred viden og åbnet nogle muligheder.

Selve arbejdet i praksis har dog vist sig at være noget mere kompleks, da dele af helhedsplanen i ex. Taastrupgaard ikke er aktive, er afmeldt eller ikke finansieret, samt at oplevelsen fra de lokale beboere af indsatserne i Taastrupgård og dem der udfører dem, ikke altid den samme. Det er primært i Høje Taastrup, at vi har den oplevelse. Vi har derfor mødt flere ”blinde vinkler” som vi ellers troede vi kunne benytte os af. Foranlediget af vores mere praksisnære viden i områderne, har projektet i de to områder derfor også udviklet sig meget forskelligt. De store udfordringer med området og at få samarbejdet op at gøre med de mange indsats i Høje Taastrup, var også udslagsgivende da beslutningen om at afslutte indsatsen i området før tid, blev truffet.

I Albertslund er indsatserne i helhedsplanen skrevet i samarbejde med UU ligesom der er en aftale om et forpligtende samarbejde hvor ABC – den boligsociale indsats i Albertslund – frikøber UU med 45.000,- kr. om året.

4. Aktiviteter og resultater i forhold til succeskriterier

I forlængelse af midtvejsrapporten, skylder vi at gøre rede for de afviklede aktiviteter i projektet. Først vil vi beskrive aktiviteterne og herunder redegøre for metoden, forventningerne, ”afkastet” af aktiviteterne og mulig forankring af de afviklede aktiviteter. For at få den fulde forståelse af vores arbejde, vil det ikke være fair kun, at gengive en kort beskrivelse af aktiviteterne. Som tidligere beskrevet, var vi i Høje Taastrup særligt udfordret på, at vi i større omfang selv skulle etablere og være opsøgende i forhold til at opnå kontakt til dels uformelle personer/foreninger, men også formelle. Vi har ikke i samme grad kunne profiterer af de relationer de boligsociale medarbejdere havde. Det skyldes på ingen måde manglende velvilje, men udelukkende at de selv var i en fase hvor de skulle etablere og afdække de indsatsområder de arbejdede med. De boligsociale medarbejdere, har i det omfang det har været muligt, åbnet ”døre” for os, hvor vi efterfølgende selv har taget teten for at afprøve nogle af de nedenstående aktiviteter.

Samarbejdet med den boligsociale helhedsplan i Taastrupgaard

Vi har i tidligere beskrevet opstarten af vores samarbejde med det boligsociale team og vil med få ord i slutevaluering blot gentage at vi fra starten af projektet blev budt velkommen og set som et aktiv i helhedsplanens indsats. Vi har desværre kun deltaget i ganske få teammøder med lederen og de boligsociale medarbejdere. Til hver af disse møder, præsenterede vi løbende vores igangværende aktiviteter og lagde op til at samarbejde når der viste sig et relevant grundlag for dette. Vi havde en aftale med lederen om at blive indbudt til hver af de ugentlige teammøder, men dette blev ofte glemt, eller møderne blev rykket, uden vi blev orienteret.

De boligsociale medarbejdere arbejdede med mange indsats som til dels krydsede projektets primære og sekundære målgruppe. I samme periode hvor fremskudt vejledning skulle finde fodfæste i Taastrupgård, oprettede Jobcentret i Taastrup et samarbejde med helhedsplanen om en fremskudt beskæftigelsesindsats. Den beskæftigelsesrettede indsats ’Trappen’ var en af disse mange indsats.

'Trappen' havde som primær målgruppe borgere over 18 år, bosiddende i Taastrupgaard og som af en række årsager ikke var arbejdsmarkedspare. Indsatsen bestod blandt andet af en opsøgende del, dør-til-dør-indsats, en mentorfunktion og generelt styrke borgernes evne til at mestre eget liv og arbejdsidentitet.

Det var i sig selv en meget relevant og vigtig indsats i Taastrupgaard, men det betød at 'Trappen' og fremskudt vejledning i et vist omfang hver især arbejdede parallelt med den samme målgruppe. Nogle af de unge 'Trappen' fik kontakt til, havde UU-Vestegnen et godt kendskab til i forvejen. Det bør være oplagt at man i en sådan indsats videndeler således at de unge oplever en samhørighed hvad angår uddannelses- og beskæftigelsesindsatser.

Vi erfarede desværre, at det ikke faldt naturligt ind, at inddrage fremskudt vejledning som en væsentlig samarbejdspartner i nogle af ellers de gode og relevante aktiviteter 'Trappen' afholdte, eksempelvis dialogaften med Dialogkorpset. Om det manglende samarbejde skyldes usikkerheden omkring hinandens faglige kernekompetencer er uvist eller om det bunder i at 'Trappen' var et midlertidigt finansieret projekt, der skulle bevise sit værd og tilstedeværelse i området, men det er vores vurdering, at et samarbejde omkring fremskudt vejledning og fremskudt beskæftigelsesindsats med fordel kan supplere hinanden og ikke mindst øge både uddannelses- og beskæftigelsesfrekvensen i Taastrupgaard. Et samarbejde skal bygge på en respekt og tillid til de fagligheder vi hver især repræsenterer.

Deltagelse i teammøderne nåede ikke at blive forankret, vi forblev i periferien af teamet. Det vil uden tvivl være anbefalelsesværdigt, at man indtænker den fremskudte vejledning som en større medspiller i det boligsociale arbejde herunder at de fremskudte vejledere bliver en fast del af teamet således at der i fælleskab kan genereres ideer og sparring i forhold til projektets primære og sekundære målgruppe.

I samarbejde med den boligsociale helhedsplan, planlagde UU-Vestegnen en fælles kursus- og kvalificeringsdag for alle medarbejdere der havde kontakt til området i Taastrupgaard, de unge samt UU-Vestegnens medarbejdere i området og kommunen.

Der deltog ca. 45-55 personer fordelt over bl.a. kommunale tilbud, ungdomsskolemedarbejdere, SSP medarbejdere, ledere, skole, konsulenter, produktionsskolemedarbejdere og vejledere.

Formålet med dagen var at introducere til karrierelæringsbegrebet som metodik, skabe grundlag for en fælles kultur samt udvikle medarbejdernes motivation i arbejdet med de unge.

Dagen var opdelt med forskellige indslag og tid til at sidde i workshopgrupper.

Der var bl.a. oplæg fra Per Schultz Jørgen, Psykolog og forker i socialpsykolog, som holdt et oplæg om at møde de unge, der hvor de er, "At gå over broen".

Derudover var der et oplæg om karrierelæring samt en præsentation af alle de indsats der er i kommunen og området, ved hver af de ansvarlige medarbejdere.

Der var en god stemning og en god opbakning til dagen, og det afstedkom nogle gode kontakter og mere transparent tilgang til de forskellige indsatser. Hvor den fremskudte vejledningsdel, var det her kontakten til ungdomsskolen og de unge rollemodeller blev skabt.

Dagen blev holdt ca. halvvejs i projektperioden, men ville med fordel kunne afholdes i starten, da det gav et fælles sprog og en fælles ramme.

Baba-foreningen

Baba-foreningen er et relativt nyt og innovativt koncept. Historien bag Baba-foreningen starter i 2013, da det daværende ministerium på integrationsområdet (Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold) kontaktede Fonden for Socialt Ansvar med ønske om samarbejde i forhold til udvikling og opstart af en landsdækkende indsats for fædre.

Baba-foreningen, Fædre for Forandring er et samarbejde mellem helhedsplanerne i Charlotteager, Gadehavegård og Høje Taastrup kommune og Fonden for Socialt Ansvar. Indsatsen i Taastrupgaard er relativ ny og det første forløb blev afviklet i maj 2017. Udover Taastrupgaard er der endvidere indsatser i Fredensborg og på Nørrebro. Formålet er at styrke fædrenes farrolle og skabe et rum hvor far-relaterede problemstillinger bliver bragt op og gennem dette forløb øge deltagelsen i deres børns liv og blive de gode rollemodeller. Baba-forløbet har fokus på børnegruppen 0-18 år, hvor forskellige temaer bringes ind i forløbet bl.a. SSP, sundhedsplejen, forvaltningen, vuggestueleder, børnehaveleder, ind-og udskolingsleder m.fl. og hvor vi som en del af fremskudt vejledning kunne bidrage med vores relevante viden om uddannelsessystemet, karrierelæring m.m. Selve kursustemaerne skulle forløbe således, at ”gæsten”, i dette tilfælde, de fremskudte vejledere, skulle spørge ind til fædrenes viden om uddannelse, karrierelæring m.m. og som efterfølgende dannede grundlag for dialog om emnerne. Metoden i konceptet er, at vende den klassiske dialog på hovedet, så alles ressourcer bliver bragt i spil under Baba-forløbet. Det var en af de boligsociale medarbejdere der etablerede kontakten til den ansvarlig for Baba-forløbet og til trods for denne relative spæde kontakt, blev vi inviteret ind d. 7. april 2018 for at give vores bidrag i forhold til uddannelse, karrierelæring og fremskudt vejledning.

Desværre blev dette dialogmøde ikke ført til ende og dermed kan der i skrivende stund ikke evalueres på hvorvidt det kunne være blevet en succes eller om der kunne etableres et stærkere grundlag for samarbejde. Det er vores vurdering, at en sådan aktivitet i samarbejde med den ansvarlig for Baba-forløbet, de boligsociale medarbejdere samt UU-Vestegnen (den fremskudte vejledning) kan bidrage til at nå de sekundære målgrupper, herunder de lokale aktører og ikke mindst en indfaldsvinkel til forældrene.

Idet aktiviteten ikke blev afprøvet fuldt ud i praksis, er det vores vurdering at der alligevel kan evalueres på hvordan kontakten blev etableret og grundlaget for at vedligeholde denne kontakt. Som alt andet i den fremskudte vejledning, er det et grundvilkår at der skabes tillid og ikke mindst en god og respektfuld relation til den ansvarlige for Baba-forløbet. Det vil give den fremskudte

vejledning en indgang til en gruppe forældre (fædre), man ellers ikke ville kunne nå. Det er vores vurdering at denne aktivitet, på længere sigt, har grundlag for forankring, idet temaet uddannelse/vejledning kunne blive et tilbagevendende tema i et af de fremtidige workshop i Baba-forløbet.

Samarbejde med UTA (uddannelse til alle) og den fremskudte vejledning.

Høje-Taastrup kommune har som en lang række andre kommuner fokus på få flere unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse. Kommunen har som led i indsatsen nedsat en Taskforce og oprettet en tværgående indsats kaldet Uddannelse Til Alle (UTA), der skal hjælpe unge med at gennemføre en ungdomsuddannelse.

I Uddannelse Til Alle arbejdes der med at sikre, at der iværksættes målrettede indsatser for de unge, der har et uddannelsespotentiale, men som har et yderligere behov for en særlig, håndholdt indsats for at gennemføre en ungdomsuddannelse. UTA arbejder på tværs af centre og fagområder med det mål at hjælpe de unge med at overvinde de udfordringer, der forhindrer dem i at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse uanset om de begrænses af sociale, faglige eller personlige udfordringer. UTA har ikke noget myndighedsansvar, men samarbejder med relevante myndigheds personer fra kommunens øvrige centre såvel som eksterne parter som uddannelsesinstitutioner, virksomheder, frivillige foreninger, UU-Vestegnen m.fl.

UTA´s formål er desuden at opsamle data og viden om indsatser og effekter på ungeområdet og i øvrigt at understøtte Byrådets politiske arbejde med at sikre strukturer og rammer, som understøtter ambitionen om at flere unge gennemfører en ungdomsuddannelse. Taskforcens målgruppe er unge i alderen 15 til og med 29 år. Den samme målgruppe som Fremskudt vejledning i udsatte boligområder retter sig mod. Uddannelse Til Alle sætter ind der, hvor eksempelvis den almindelige vejledningsindsats ikke kan yde en tilstrækkelig håndholdt indsats, eller dér hvor der er behov for en særligt koordineret indsats på tværs af flere områder.

De ansatte i UTA omfatter opsøgende og koordinerende medarbejdere med en socialfaglig baggrund, der arbejder som ungekoordinator, mentor og virksomhedskonsulent, og som hjælper de unge i forhold til deres vej igennem ungdomsuddannelse. Herudover består Taskforcen af en udviklingskonsulent, en fagkonsulent og en leder. UTA er nedsat med en afgrænset opgave, i første omgang i en treårig periode.

Da vi fik indsigt i UTA´s formål var det vigtigt for os at indbyde til møde, hvor vi dels præsenterede vores projekt fremskudt uddannelsesvejledning, men også fik synliggjort om og hvor de fælles snitflader fandtes og ikke mindst hvor man kunne etablere et samarbejde omkring og med de unge. UTA kunne i vores optik være en potentiel samarbejdspartner.

Vi måtte erkende at UTA´s arbejdsopgaver på en lang række områder er identiske med UU-Vestegnens grundydelsesopgaver, opgaver som Høje Taastrup kommune allerede betaler for. UTA´s arbejdsopgaver er blandt andet, at lave opsøgende arbejde i forhold til unge som udebliver fra grundskolen eller 10. klasse, der er etableret en mentorfunktion i overgangen fra grundskole til

ungdomsuddannelse. UTA har endvidere etableret en mentorordning for ensomme unge, frafaldstruede og udsatte unge over 18 år. Udover at tale med unge om de mange tidstypiske udfordringer, personlige, sociale og faglige, falder samtalen ligeledes på uddannelse og uddannelsesvejledning. Denne funktion varetages af forskellige studerende som ud fra vores viden ikke nødvendigvis besidder de vejledningsfaglige kompetencer når der tales karriere- og uddannelsesvejledning. Desuden afholder UTA trivselssamtaler for unge (13 år/7. klasse) som har en generel mistrivsel. Eleverne bliver typisk fritaget fra undervisning når der afholdes trivselssamtaler. UTA har blandt andet en indsats i forhold til at etablere fritidsjob for unge fra Lån & Leg. De unge som UTA stifter bekendtskab og arbejder med, visiteres typisk ved et overleveringsmøde med deltagelse af sagsbehandler, UTA´s ungekoordinatorer samt en ungevejleder fra UU-Vestegnen.

UTA´s tidligere beskrevne aktiviteter, trækker for så vidt i samme retning som både UU-Vestegnens opgaver og den fremskudte vejledning. De nævnte aktiviteter er med til at understøtte, at udsatte og sårbare unge, som balancerer inde og ude af uddannelsessystemet, ”finder” deres vej tilbage for enten at gennemføre en ungdomsuddannelse eller påbegynde et arbejde. Men det er vores umiddelbare vurdering, at de mange gode initiativer er med til at mudre billedet af hvem der står for hvilke aktiviteter og indsatser. Det kan uvægerligt kun være med til at skabe en større forvirring blandt de unge, at skulle forholde sig til så mange ”gode og velmenende aktører”. Det kan undre at der ikke findes et samarbejde mellem UTA og UU-Vestegnens mentorordning (som i en vis grad henvender sig til de samme sårbare unge). UU-Vestegnen har en kommunal forpligtelse til at lave opsøgende arbejde mod de 15-17 årige som ikke opfylder uddannelsespligten, den samme målgruppe bliver ligeledes opsøgt af UTA´s medarbejdere.

Evalueringen af mødet mellem UTA og den fremskudte vejledning, er at der findes mange fælles snitflader, som på den ene side kan gøre det svært gennemskueligt og forvirrer arbejdet omkring og med de unge, og på den anden side er det vores vurdering, at der kan dannes grundlag for et kvalificeret samarbejde omkring fælles aktiviteter, hvor UTA´s kompetencer herunder de relationer der er etableret til de unge, bliver bragt i spil med de fremskudte vejlederes viden og kendskab til uddannelsessystemet m.m. Det er værd at overveje om der er perspektiv i, at en fremskudt vejleder bliver den person som står for samarbejdet med Ungekoordinatorerne i stedet for en UU ungevejleder.

Udfordringen ved UTA´s, UU-Vestegnens og den fremskudte vejlednings fælles snitflader, består i at blive klar på hvilken rollefordeling og hvilket ansvar man hver især skal påtage sig. Det at UTA´s arbejdsopgaver er beslægtede og på visse områder identiske med UU-Vestegnens, medvirker til at skabe et billede af en virkelighed, hvor flere påråber sig retten til et ejerskab af de unge.

Øvrige årsager til det manglende samarbejde kunne ligge i, at UTA er et tre årigt kommunalt finansieret projekt og dermed står til at retfærdiggøre de indsatser UTA er sat i verden for uden at skele til de igangværende indsatser for udsatte unge.

Samarbejde med uformelle aktører fra Taastrupgaard

Som et led i vores deltagelse i Taastrupgaard børne- og ungenetværk (et forum for relevante lokale aktører), affødte det et samarbejde med en af de daglige ledere på Ungdomsskolens heldagstilbud Katapult og to unge rollemodeller. Projektet Katapult er et tilbud om heltidsundervisning om der imødekommer elever, som har behov for anden undervisning end folkeskolens tilbud.

Udgangspunktet er, at give alle unge et godt tilbud som grundlag for at kunne komme videre i uddannelsesverdenen med sigte på selvforsørgelse og et godt arbejdsliv.

Begge rollemodeller, som i øvrigt ikke definerer sig selv som rollemodeller, men blot nogle som er opvokset og har rødder i Taastrupgaard, har været nogle af de gennemgående personer i undervisningsforløbet Katapult. Deres opgave bestod blandt andet i at være mentorer for de unge i Katapult, og følge dem tæt når de begyndte en ungdomsuddannelse eller et arbejde.

Grundlaget for vores initiativ til at mødes med dem var, som de selv udtrykte det ” de er kendt af alle, såvel børn, unge som forældre”. På baggrund af deres opvækst i Taastrupgaard kunne vi læne os op ad deres relationer som det har taget år om at opbygge. Billedligt talt kunne de være den ”bro” som kunne tage os med ovre på den anden side, til gårdens unge og som kunne have gavn af en uformel form for karriere- og uddannelsesvejledning. Det var deres udsagn at en fremskudt vejleder ville kunne nå de unge på en anden facon end en UU-vejleder. Begge rollemodeller udtrykker en væsentlig værdi i de uformelle samtaler med de unge, som er helt afgørende hvis man overhovedet skal gøre sig håb om at udøve fremskudt vejledning i Taastrupgaard. Rollemodellerne fortalte at flere af de unge ofte oplevede et tillidsbrud fra blandt andre gadeplansmedarbejderne, hvis og når de blev anmeldt for en eller anden form for ulovlighed. Derfor er vores rolle som fremskudte vejledere at skabe en grundlæggende tillid til de unge og en oplevelse af at vi ikke repræsenterer et systemet som i forvejen har svigtet dem.

For at skabe tillid og kendskab til hinanden, blev der afholdt få men frugtbare møder dels, hvor lederen deltog og sagde ”god” for os, men også isoleret med de to unge rollemodeller. De sidst nævnte møder, mundede ud i nogle uformelle samtaler om enkelte af gårdens unge der, hverken var i uddannelse eller job og som det ikke var lykkedes UU-vejlederne at skabe kontakt til. På trods af vores spæde relation, blev der etableret aftaler, hvor både de udsatte unge og rollemodellerne deltog. Deltagelsen af rollemodellerne lagde kimen til at de unge fik skabt en tillid til de fremskudte vejledere. Allerede på det første møde blev der lagt en uddannelsesplan for de unge, der blev indgået aftaler for hvordan rollemodellerne og den fremskudte vejleder sammen kunne skabe rammen om de unge herunder en klar definition af ansvar og opgaver.

Udfordringen ved samarbejdet med rollemodellerne fra Taastrupgaard er, at de skal kunne se en vedvarende værdi i et tæt samarbejde de fremskudte vejledere. Det skal gøres tydeligt at der er en forskel på en UU-vejleder og en fremskudt vejleder og at både rollemodellerne og de unge får oplevelsen af blive lyttet til og hørt på. Der skal ikke herske nogen tvivl om at metoderne i dette projekt bygger på relationer generelt, relationer i nærområdet og gode relationer til samarbejdspartnere. Relationsarbejdet er tidskrævende og i forlængelse af vores erfaringer er det en illusion at tro, at man i løbet af så relativ kort tid kan etablere en lignende relation til Taastrupgaards

beboere som det er lykkedes for rollemodellerne. Arbejdet i blandt andet Taastrupgaard er unægtelig personbåret. Det er derfor grundlæggende at forstå at man ikke umiddelbart kan plagiere den måde vi har arbejdet på til et andet boligområde.

Rollemodellerne er netop lokale og uformelle aktører som kan være med til at skabe en indgang både til de unge som er ”trætte” af systemet og som har flere års erfaringer med tillidsbrud og svigt, men i lige så høj grad også til den sekundære målgruppe, forældrene.

Man bør være opmærksom på at prioritere tid til at søge og finde uformelle aktører som netop er det ”adgangskort” for fremskudt vejledning. Det er vigtigt at de uformelle samarbejdspartnere oplever anerkendelse, en ligeværdighed, en anderledeshed og ny værdi i samarbejdet med de fremskudte vejledere. Der kan ikke herske nogen tvivl om, at det er et vedvarende og tålmodigt arbejde som også kræver diplomatisk sans, men hvis indsatsen lykkedes, er grundlaget for fremskudt vejledning lagt. Det at arbejdet i udsatte boligområder er som førnævnt, i høj grad personbåret, hvilket indebærer en vis skrøbelighed og en risiko for manglende kontinuitet af et lignende projekt, ikke desto mindre er det vigtigt at de nøje udvalgte medarbejdere (fremskudte vejledere) besidder de professionelle kompetencer kulturelle såvel som interkulturelle og kommunikative kompetencer. Det kræver en enorm bevidsthed i mødet med børn, unge og forældre i udsatte boligområder. Alle har en forforståelse for hinanden, som man hver især bringer ind i en relation eller dialog mennesker imellem.

På trods af vores relative korte tilstedeværelse i Taastrupgaard, må de initiativer vi har taget og kontakter vi har fået etableret undervejs, betegnes som succesfulde og såfremt vi kunne have forsat vores aktiviteter og samarbejde med de lokale aktører er der ingen tvivl om, at det kunne have affødt flere kontakter til flere uformelle aktører.

Brobygning og fællesskaber i foreninger

I løbet af efteråret tog vi kontakt til den ansvarlige boligsociale medarbejder som blandt havde til opgave at øge kendskab til foreningslivet i Taastrupgaard, primært idrætsforeninger. I samarbejde med de boligsociale medarbejdere, blev der lagt en plan for at afholde en workshop, i begyndelsen af 2018, hvor målgruppen dels var forældre hvis børn er aktive i en idrætsforening og selv aktive, forældre som ikke er aktive i foreningslivet samt de frivillige unge som er aktive i mange af Taastrupgaards foreninger. Rammen for workshoppen var tre temaer som alle havde at gøre med hvordan foreningslivet kan medvirke til at danne fællesskaber, være en brobygger, skabe netværk og udbrede kendskabet til demokrati.

Måden at rekrutterer på var dels en dør-dør indsats, involvere de boligsociale medarbejdere samt de kontakter der allerede var etableret til blandt andre foreningen Bydelsmødre og TG 80 (nedenfor følger en beskrivelse af TG 80).

Bydelsmødre, som ligeledes er en lokal aktør, består primært af kvinder med etnisk minoritetsbaggrund, som gør en frivillig indsats i lokalområdet for at støtte kvinder, som ofte er isolerede og som det etablerede system kan have vanskeligt ved at nå. Bydelsmødre lytter, formidler

vigtige informationer og bygger bro mellem kvinden og det sted, som bedst kan hjælpe kvinden videre. Hjælpen styrker kvinderne, så de kan hjælpe sig selv, deres børn og familie.

Formålet med Bydelsmødreindsatsen er at bringe håb og forandring i kvinders liv. Bydelsmødre giver kvinder den information og støtte, de har brug for, så de kan tage kontrol over eget liv og træffe de beslutninger, som opleves som rigtige for dem selv, familien og børnene. Indsatsen kan beskrives som hjælp til selvhjælp. Grundtanken i Bydelsmødrekonceptet er, at mødre på mange måder er nøglen til hele familiens sociale og kulturelle integrationsproces. Bydelsmødrene som vi desværre ikke nåede at samarbejde med eller skabe en relation til, vil efter vores erfaring, kunne blive en vigtig medaktør i at nå den sekundære gruppe (forældrene) i projektet.

Vi blev inviteret til at deltage i workshoppen med det formål at få kendskab til en forældregruppe såvel aktive som passive for derigennem at afprøve fremskudt karriere- og uddannelsesvejledning.

Desværre kan der ikke evalueres på denne aktivitet idet den fremskudte vejledning ophørte i Taastrupgaard, men en sådan aktivitet må man antage ville åbne døre for nye kontakter til lokale aktører i foreningslivet.

TG 80 (Idrætsforening i Taastrupgaard)

TG.80. IF er en idrætsforening med historiske rødder helt tilbage i starten af 70'erne. Ideen bag foreningen var, at det skulle være grundstammen for en socialklub for borgere med en anden etnisk baggrund hvor fodbolden og generelt sporten var i fokus.

T.G.80 IF skal nu være en klub som samler alle under et tag for frivilligt arbejde, som skal bidrage til foreningens sociale helhed, samt de aktiviteter der skal motivere de unge såvel som de gamle i Taastrupgård.

”TG 1980 Idrætsforeningens målgruppe er alle børn, unge såvel som voksne bosat i Taastrupgaardsvej, og Taastrup.

Formålet er, at skabe mulighed til medlemmerne for at deltage i og udøve forskellige former for sport/idræts aktiviteter. Og gennem disse aktiviteter udvider og forbedre såvel individuel som social trivsel på alle områder”.

Efter lang tids tålmodighedsarbejde fik vi kontakt til formanden for TG 80. Han og en række andre frivillige er i tæt kontakt til en stor gruppe børn og unge dog primært drenge. De er ansvarlige for at arrangere fodboldtræning/turneringer m.m. De frivilliges opgaver handler ikke kun om at rekruttere børn og unge til fodboldtræning, men i lige så høj grad være de gode rollemodeller for Taastrupgaards unge. TG 80 har en stor kontaktflade til de unge og netop på det grundlag fik vi sat et møde i stand med lederen, hvor vi præsenterede os og projektets formål. Der var en god dialog om hvordan TG 80 kunne inkorporere fremskudt vejledning i klubben. Der blev lagt en plan som gik ud på, at TG 80 skulle være så privilegerede at klubben på sigt skulle have deres helt ”egen vejleder”. Planen indeholdte desuden, at rollemodellerne (trænerne) enten skulle indkaldes til et uformelt informationsmøde eller i forbindelse med fodboldkamp i tv. Formålet med dette møde, var

dels at vise vores ansigt, skabe en tillid og præsentere hvilken opgave og muligheder der ligger i fremskudt vejledning i en fodbolddforening.

Udfordringen ved denne aktivitet var, at vi først sent i projektets levetid fik skabt kontakt til TG 80 og derfor ikke fik afprøvet de gode initiativer som var hensigten. Endvidere faldt det sammen med kommunevalget, hvorfor vi blev anbefalet at vente med at afprøve aktiviteten.

Desværre kan der ikke evalueres på denne aktivitet idet den fremskudte vejledning ophørte i Taastrup kommune, men en sådan aktivitet må man antage ville kunne danne grundlag for at nå en stor gruppe børn og unge som i uformelle rammer vil kunne modtage uddannelsesvejledning. Der er uden tvivl sået nogle frø i forhold til at arbejde videre med planen om "egen uddannelsesvejleder" i TG 80. En sådan plan kan kun lykkes i et respekt og tillidsfuldt samarbejde med rollemodellerne (trænerne). Rollemodellerne ser i første omgang sporten som deres umiddelbare 1. prioritet, men de kan blive "indgangsbilletten" til medlemmerne af foreningen. Det er værd at anerkende og værdsætte det store frivillige arbejde der lægges i at få foreningen til at fungere hvis foreningen skal blive en naturlig samarbejdspartner.

Der er ingen tvivl om at det videre arbejde med TG 80 kan forankres, det er tidskrævende og kræver en tilstedeværelse om aftenen og i weekenderne. Der vil kun være minimale udgifter forbundet med en sådan aktivitet (pizza/slik/sodavand). Som alt andet i dette projekt, er det vigtigt at anerkende de unges vilje til samarbejde og dermed skabe et grundlag for en god relation.

Samarbejdet med Ungdomsklubben i Taastrupgaard (TG) og Ungdomsklubben i Gadehavegård

Inden vi fik mulighed for at afprøve en aktivitet i Ungdomsklubben Gadehavegård, havde vi gennem længere tid forgæves forsøgt at introducere fremskudt vejledning i ungdomsklubben i TG. Af forskellige grunde, som også er nævnt i midtvejsevalueringen, besluttede vi i stedet at rette vores indsats mod Ungdomsklubben Gadehavegård.

I oktober 2017 afholdt vi møde med lederen af ungdomsklubben Gadehavegård, hvor vi præsenterede formålet med BFAU's projekt Fremskudt vejledning i udsatte boligområder. Lederen gav udtryk for at det var et godt projekt som han gerne ville støtte op om. Det afstedkom at vi blev inviteret til et teammøde med ungdomsklubbens medarbejdere. Her fik vi atter mulighed for at introducere formålet med projektet og betydningen af fremskudt vejledning, hvilket medarbejderne ligeså bakkede op omkring. I forbindelse med teaterforestillingen "Hvad kan jeg blive" (beskrivelse følger) blev to pædagoger udpeget til at være de ansvarlige tovholdere, som dels havde til opgave at sprede budskabet om indholdet og formålet med forestillingen men ligeledes at rekruttere unge som kunne have interesse for uddannelsesvejledning på en ny og anderledes måde og hvor man efterfølgende, i klubben, arbejdede videre med de refleksioner og tanker forestillingen gav anledning til.

For at få fodfæste i klubben, blev aftalen, at vi en gang ugentligt, om aften, skulle være i Ungdomsklubben sammen med den boligsociale medarbejder. Den boligsociale medarbejders

primær opgave var at skaffe fritidsjob til de unge. Den gode relation hun med tiden havde fået skabt til de unge, lagde kimen til en begyndende dialog, hvor den fremskudte vejleder kunne tale om uddannelse ikke kun med de unge men også med medarbejderne. Vi oplevede at nogle af medarbejderne, i en god mening, forsøgte sig med uddannelsesvejledning. Desværre erfarede vi at de hverken havde viden eller kompetencerne til at vejlede korrekt om uddannelse. På baggrund af dette, gav det endnu mere mening at den fremskudte vejleder var tilstede for at kvalificere uddannelsesvejledningen.

Nogle af udfordringerne ved at være i Ungdomsklubben Gadehavegård, var at medarbejderne ikke til fulde havde forstået værdien af vores tilstedeværelse, samt at de udvalgte medarbejdere som skulle være behjælpelige med at rekruttere unge til "Hvad kan jeg blive" forestillingen, af forskellige årsager ikke påtog sig det ejerskab der var nødvendigt. Ud fra vores betragtning er det vigtigt at der er ledelsesmæssig opbakning og opmærksomhed på de medarbejdere der udpeges som samarbejdspartnere til projektet. En anden udfordring var, at det krævede meget energi at få skabt rum for at lave uddannelsesvejledning. Nogle af medarbejderne forsøgte sig med at vejlede de unge dog uden større succes og i enkelte tilfælde direkte forkert. Det at nogle medarbejdere i bedste mening bedrev uddannelsesvejledning, afstedkom at de følte et særligt "ejerskab" til de unge, et ejerskab som vi oplevede, var svært at dele med den fremskudte vejleder. Her tænker vi at kompetenceudvikling med fordel vil kunne skabe en forståelse for, at uddannelsesvejledning ikke blot omfatter faktuelle informationer om uddannelse, men at professionel uddannelsesvejledning rummer en helhedsorienteret tilgang til de unge og som i samspil med andre professioner kan skabe nye og andre perspektiver for de unge.

Der vil uden tvivl være grundlag for at den fremskudte vejledning i ungdomsklubben vil kunne give et afsæt for at nå nogle af de unge som ikke er i uddannelse eller bare gerne vil tale om deres uddannelsesmuligheder. For at det skal blive succesfuldt, kræver det dels en ledelsesmæssig opbakning til opgaven men i lige så høj grad at man udvælger medarbejdere som har lyst til at indgå i et samarbejde, udvikle og understøtte en fremskudt vejledning. Et af projektets elementer er blandt andet at kompetence udvikle relevante samarbejdspartnere. Kompetenceudviklingen har to formål: at medarbejderne i organisationen/ungdomsklubben bliver skarpe på uddannelsessystemet og de mange muligheder og facetter det rummer, men lige så vigtigt skal kompetenceudviklingen skabe en grundlæggende forståelse for, hvor den professionelle grænse går mellem socialarbejder og den kompleksitet der ligger i uddannelsesvejledning. Kompetenceudviklingen skal udover ovennævnte, rumme tematikker som kulturel og interkulturel forståelse og kommunikation og foreholde sig til ens egen selvforståelse i forhold til at navigere rundt i et multikulturelt miljø. Det er vigtigt at være bevidst om hvilken forforståelse alle parter bringer med sig i en dialog eller vejledning med en ung.

"Hvad kan jeg blive"

Prismetaters forestilling "Hvad kan jeg blive" blev opført i Taastrup teater d. 23. november 2017. Forestillingen, som varede 3 timer, rettede sig mod de 14-25 årige som i tre akter behandler, tematikker som Valg af livsbane, uddannelse og som udforsker spændingsfeltet mellem virkelighed, drømme og de mange dilemmaer de unge står med. Forestillingen henvender sig både til

”Stræberen, Tvivleren og Udbryderen” De unge blev inviteret ind i et spilunivers, hvor de selv agerede skuespillere og dermed blev ”tvunget” til at reflektere over de valgte tematikker. Der var ingen økonomiske udgifter forbundet i forbindelse med deltagelse. UU-Vestegnen samt helhedsplanen afholdte alle udgifter (billet samt traktement).

For at promovere forestillingen og rekruttere så som mange som muligt (både unge og forældre), gjorde vi brug af de i forvejen etablerede formelle og uformelle kontakter. Der blev udarbejdet en invitation som blev mangfoldiggjort. Der blev taget kontakt Selsmoseskolen, hvor vi deltog i et lærermøde for udskolings eleverne. Interessen, engagementet og samarbejdet med lærerne var positivt. De boligsociale medarbejdere lavede opsøgende arbejde i forhold til forældre, inddrog de unge fra lommepengeprojektet, Trappen, opslag på Taastrupgaards Facebook, vores kollegaer UU-vejlederne blev ligeledes inddraget. Vores kontakt til Pink Ladies, UTA, Høje Taastrup/Greve produktionsskole, Gadehavegård Ungdomsklub, Ungdomsskolen, Linje 10 (10. klasse) medvirkede alle til at det skulle blive en succes.

På trods af det enorme tidsforbrug, blev forestillingen en af de største succeser i projektet. Der deltog i alt 55-60 heraf 11 voksne, unge fra lommepengeprojektet som bidrog med klargøringen af traktementet (sandwich/vand), ca. 15 unge som de boligsociale medarbejdere havde rekrutteret, en klasse fra Selsmoseskolen, ca. 7-9 elever fra Linje 10, et par stykker som dels havde set opslaget på Facebook men som også tidligere har set forestillingen, 4 unge piger som gennem vores relation til Gadehavegård Ungdomsklub dukkede op og samt nogle få unge, hvis relation knyttedes til UTA.

Endvidere deltog en boligsociale samarbejdspartner fra Albertslund samt en UU vejleder fra UU-Syd, udelukkende med det formål at blive inspireret til og vurdere om en lignende aktivitet kunne bringes i spil i deres respektive boligområder.

Udfordringerne ved ”Hvad kan jeg blive” aktiviteten, har været en masse ubekendte faktorer, blandt andet personalemæssige udfordringer på produktionsskolen (personalenedskæringer), hvilket betød anden prioritering fra deres side. Det har været en udfordring for nogle af samarbejdspartnerne at tage det fulde ejerskab for aktiviteten selvom interessen har været tilstede. Det var eksempelvis vores oplevelse at tovholderne på Gadehavegård Ungdomsklub, ledelsesmæssigt burde have været understøttet noget mere. Det er nødvendigt at de ansvarlige pædagoger dels oplever ledelsesmæssig opbakning, men i øvrigt også får en grundlæggende forståelse for hvordan man i samarbejde kan bidrage til at øge interessen for uddannelse. Nogle af vores uformelle samarbejdspartnere stillede op til kommunevalget, hvorfor deres prioritet var andetsteds.

For at sikre at en sådan eller lignende aktivitet bliver en succes, er det vigtigt at de voksne (lærere, pædagoger, boligsociale medarbejdere, UU-vejledere m.fl.) deltager på lige fod med de unge, er til stede under hele forestillingen, dels for at holde ”ro” på de unge, men i lige så høj grad for efterfølgende at samle tråden op om de tematikker som blev bragt i spil under forestillingen.

Det er vores anbefaling, at ”Hvad kan jeg blive” forestillingen forankres som en aktivitet hvor helhedsplanen herunder de boligsociale medarbejdere og UU-Vestegnen i samarbejde bliver tovholdere/ansvarlige for denne.

Denne aktivitet kan, som en del af en fremskudt vejledning, danne grundlag for videre dialog/vejledning/undervisning med de unge og blive en del af fast praksis i Taastrupgaard. Det er oplagt at lærerne fra Selsmoseskolen i samarbejde med UU-vejlederen bliver de ansvarlige for at arbejde videre med de temaer og dilemmaer som blev rejst i forestillingen, evt. som en del af faget Job & Uddannelse og i Studievalgsportefolien. På samme måde gælder det for UU-vejlederen på Linje 10, lommepegeprojektet, produktionsskolen, Ungdomsskolen m.fl.

Udgifterne til denne aktivitet blev afholdt af både Taastrupgaards helhedsplan samt UU-Vestegnen. Såfremt at man vil nå målgruppen, som er beskrevet i indsatsbeskrivelse, bør der ikke være nogen økonomiske udgifter forbundet for de deltagende, dette være sig gældende for både indgangsbillet samt traktement.

”Hvad kan jeg blive” aktiviteten har været en enorm tidskrævende opgave. Udfordringen har blandt andet ligget i at nogle af samarbejdspartnerne, af forskellige årsager, ikke fuldt ud har taget ejerskab til opgaven. Det kræver (meget) tid og en opbygget tillid/relation både til samarbejdspartnerne og de unge. Det er et grundvilkår, at der ved enhver aktivitet opstår uforudsete omstændigheder som fordrer at der i en eller anden grad justeres i aktiviteten. For at fastholde den succes som vi oplevede, kræver det at alle parter får en forståelse (vidensdeling) for at de kan blive aktive medspillere i den fremskudt vejledning, der tages ejerskab til aktiviteten dvs. de ansvarlige personer får den nødvendige ledelsesmæssige opbakning og ikke mindst tid til det.

Når alt kom til alt, må vi dog erkende, at det var alt arbejdet værd. Der er tale om et område, hvor det er nærmest umuligt at få de unge til at deltage i sådanne aktiviteter. Det er utrolig svært at få samarbejdspartnerne til at deltage sammen og løfte i flok, er vores oplevelse, og det er et område med en skole, der har været plaget af mange sygdommeldinger, skiftende ledelser og andre udfordringer – på trods af at alle oddsene var i mod, så lykkedes det ud over alle forventninger. Der var fuldt hus, som vi ikke havde turde drømme om, og de unge der deltog, de deltog rent faktisk. Både fysisk ved at være til stede, men i høj grad med at byde ind, hjælpe med at nuancere problematikkerne og tog flittigt plads på scenen, når dette var muligt.

Samarbejdspartnerne var til stede, og skolen mødte talstærkt op.

Alle var yderst positive omkring det hele.

Man kan måske forsøgsvis udlede, at de unge savner en reel indflydelse og medinddragelse- De havde enormt meget at byde på, og de var med til at i gangsatte nye refleksioner for alle deltagere og kontekstafklare nye problematikker, som kun de kunne. De unge har utrolig mange erfaringer at byde ind med, hvis de bliver hørt og inddraget. Og det var langt fra de unge, som ellers oftest bliver inddraget i den daglige kontekst. Her var det dem alle, både dem der har det svært og kæmper med mange ting, men også nogle af dem som måske selv føler, at de har knækket koden til det gode liv.

Med udgangspunkt i vores erfaringer med Projektet Fremskudt vejledning i udsatte boligområder, vil vi afslutningsvis komme med nogle refleksioner og anbefalinger når man søsætter et lignende projekt.

Det er HELT essentielt, at de udvalgte projektmedarbejdere bliver en del af projektet fra første fase, dvs. de er med at formulere selve projektbeskrivelsen, det øger engagementet, indsigten og

medvirker til at skabe klarhed over blandt andet ansvarsfordelingen. Overordnet bør det være, i dette tilfælde, ledelsen for UU-Vestegnen og lederen for helhedsplanen som aktivt tager ejerskab til et sådant projekt. Dvs. at man kontinuerligt, men i tæt samarbejde med projektlederne, sikrer fremdrift i projektet. Det er nødvendigt med en vis form omstillingsparathed hvis og når der ikke er perspektiv i igangsatte aktiviteter eller for den sags skyld relationer som ikke bringer projektet i den rigtige retning. Desuden bør man i højere grad erkende den stor betydning og øge indsatsen mod de uformelle samarbejdspartnere, især hvis tilfældet var som i TG, at de boligsociale medarbejdere var relativt nyansatte og selv i gang med at finde fodfæste i bydelen og danne de vigtige relationer til de mange foreninger som findes i Taastrupgaard.

Efter vores vurdering er det ligeledes nødvendigt at de boligsociale medarbejdere i højere grad får den bevidsthed som bevirker at de ser fremskudt vejledning som en nær og integreret samarbejdspartner.

Samarbejdet med den boligsociale helhedsplan (ABC) i Albertslund

Som nævnt tidligere, er der i helhedsplanen beskrevet tre delprojekter under uddannelsesindsatsen: Fremskudt vejledning, strukturerede gruppeforløb (skolevalgfag) og forældrearrangementer. I helhedsplanen er beskrevet følgende:

En fremskudt indsats:

Lokale vejledningsinitiativer i boligområderne, ift. en styrket faglig og relationel uddannelsesvejledning målrettet de unge.

Samtidig skal vejledningen kobles på strukturerede gruppeforløb og temaarrangementer med forældrene om f.eks. alternative uddannelsesmuligheder, lokale institutioner/tilbud, uddannelsesmesse/besøg eller initiativer hvor forældre/frivillige – som gode rollemodeller- fortæller om deres karrierevej og jobberfaring og stiller sin virksomhed til rådighed ift. besøg eller jobmuligheder i deres branche. Det handler om at de unge og deres forældre skal få konkret indsigt i hvilke uddannelsesmuligheder der findes kombineret med forskellige virksomhedsbesøg.

Det er hensigten i første omgang at etablere et vejledningstilbud i lokalområdet to gange om måneden, hvor en vejleder stilles til rådighed for de unge i målgrupperne - såvel for deres forældre.

Strukturerede gruppeforløb:

Fokus på kompetenceudvikling, sociale kompetencer, egne kvaliteter og personlige styrker samt formidle de gode historier gennem lokale rollemodeller. I særdeleshed målrettet de unge, som ikke er vurderet uddannelsesparate i 8 kl. på de personlige, faglige eller sociale områder. Fokus på emner som rutiner, stabilt fremmøde, adfærd, motivation og attitude, forudsætninger og krav for at gå til eksamen samt de unges sociale netværk m.v. Forløbet er praksisnært med vægt på besøg i ungdomsuddannelsesinstitutioner og virksomheder.

Ved at styrke de unges netværk og relationer i boligområderne, vil det samtidig understøtte jobcenterets frivilligmentor projekt, som har fokus på en håndholdt støtte til de unge gennem de første par måneder af uddannelsesstarten.

Det er hensigten at gennemføre et forløb om året som dækker alle fire boligområder fra september til april.

Forældrearrangementer

Indsatsen skal også favne forældrene ved f.eks. at udbyde initiativer for familien evt. med tolkebistand, for derigennem at fremme forældres kendskab til erhvervsuddannelserne med hvilke potentialer de enkelte uddannelser rummer samt ungdomsuddannelsessystemet, herunder viden om vejlednings- og uddannelsessystemet (f.eks. gennem en workshop/uddannelsesaften/basar) og dermed gøre dem i stand til at understøtte deres børns valg af uddannelse med henblik på at skabe et fælles ”commitment”, der fremmer motivation og fastholdelse. Introduktion af UPV-begrebet/uddannelsesparathed og adgangskravene til EUD og de gymnasiale uddannelser og understøtte forældrenes medansvar for, at deres børn motiveres for uddannelse.

Succeskriterier:

- Der afholdes 34 lokale uddannelses-arrangementer/initiativer/vejledning årligt.
- Andelen af de 21 årige som har gennemført en ungdomsuddannelse, stiger med 3 pct. point årligt.
- 70 forældre deltager årligt i de lokale arrangementer og vejledningsaktiviteter vedr. deres børns valg af uddannelse.

Strategiske succeskriterier:

- Andelen af unge som vurderes ikke uddannelsesparate i 8.kl. falder med 15 pct. point ved målingen i 9. klasse.
- Karaktergennemsnit i dansk og matematik for de 9. klasses elever, der bor i helhedsplanens boligafdelinger, stiger med 1 point fra 5 til 6
- Skolefraværet på de to distriktsskoler, (Herstedlund og Herstedøster) nedbringes med 0,7 pct. point
- Andelen af unge, som vælger en erhvervsuddannelse efter 9. og 10 klasse, stiger med 4 pct. point.

Samarbejdet med den boligsociale helhedsplan i Albertslund har fra start af været præget af en meget høj faglighed, en professionalisme og en grundighed hos medarbejdere og ledelse.

Det har været meget givtigt at kunne samarbejde med en gruppe medarbejdere, som talte sig ind i projektet og indgik fra starten af med en forpligtende tilgang.

Der har været stabilitet og faglig sparring gennem hele projektet, og det engagement og ansvarlighed som ledelsen har taget, har bidraget til en grundig og stabil indsats fra alle parter. De forskellige elementer er blevet vendt og drejet, og der er stillet udfordrende spørgsmål igennem aktiviteterne, formål og målgruppe.

Den primære boligsociale medarbejder har vist en enormt stor tillid og ladet vejlederen komme ind i de relationerne, som han gennem 12 år har opbygget i lokalområdet. Vi har modtaget denne åbenhed og tillid meget ydmygt, og er meget taknemmelige for denne. Det har uden tvivl været med til at være projektet derhen, hvor det kom hen, da det at skulle banke på dørene hos forskellige samarbejdspartnere har foregået sammen med den boligsociale medarbejder.

Man kan ift. daglig praksis sammenligne det med, at havde det ikke været for ham, havde vi været deltagende i en fest, hvor ingen havde inviteret os, hvor vi ikke kendte nogen i forvejen, og hvor vi måske ikke ved første øjekast var særlig ønsket. Dette møde er i stedet blevet til noget frugtbart ift. til de unge, som har fået en professionel sparringspartner mere samt en oplevelse af at vejledning, uddannelse og jobsøgning, kan have en helt anden og meget positivt udviklende karakter.

Vi er taknemmelige for samarbejdet og er forsikret om, at det samarbejde der har været mellem professioner og faglighed er forankret og vil bestå længe efter projektet afsluttes.

Vejledning 1:1 i Albertslund

I Albertslund startede vi op med en åben vejledning som noget af det første i indsatsen i Albertslund. Det lokale Bibliotek og Medborgercenter, som er placeret i Hedemarken, dannede den fysiske ramme om den fremskudte vejledning. Dette begrundes med at biblioteket i forvejen er et sted, hvor de unge ”hænger ud” efter skoletid, da der er højt til loftet og plads til sociale aktiviteter samt at det er et frirum, som ikke er dirigeret af kommunale medarbejdere, lærere eller andre personer med lign. titler, som de unge ikke føler en afslappethed omkring. Her er ordet frit. Vejledningen var åben hver torsdag, og hver gang var den boligsociale medarbejder til stede, som de unge var trygge ved. Samtidig var det hver gang den samme fremskudte vejleder, der var til stede.

De første mange gange handlede primært om at hænge ud sammen med de unge. Vise, at man var et ansigt de genkendte, så de unge blev trygge ved, at man var der. Det var samtidig en længere proces ift. at den boligsociale medarbejders blåstempling af den fremskudte vejleder blev anerkendt i flere led udadtil hos de unge.

Vi oplevede fra start en meget kraftig modstand mod alt ”system” alt kommunalt. Det blev ofte italesat, om vejleder var en ”kommunedame” eller om vejledere omgik de unges lærere og kendte dem. Det var tydeligt fra starten, at dette havde en meget negativ konnotation hos de unge. Det var ikke en positiv ting at have kendskabet hertil.

Det var en overraskelse for os, hvor meget det egentlig betød for de unge. Man kan i nogle sammenhænge se det som en ”barfodspædagogik” eller lign., hvor det hele er mere løst. Det er ikke en samtale den unge er indkaldt til på et kontor, det er egentlig en spontan samtale der opstår midt i boldspillet eller via en lille hentydning fra nogen om noget omkring uddannelse.

Vejleder har taget udgangspunkt i en konstruktivistisk tilgang, som er kendetegnet med en reel og åben interesse for den unge. (SKAL UDDYBES)

Man fik lov til at være en del af dialogen, når det var verificeret, at man ikke havde en kommunal plan i baglommen eller var udsendt af skolen/læreren. Som vejleder blev man en del af frirummet og ordet var derfor frit. Meget hurtigt viste de unge tillid og fortrolighed, og her blev det tydeligt, at der var en særlig skrøbelighed over denne nye tillid mellem vejleder og de unge. En tillid der kunne ballancere på et knivsæg, og det var hele tiden en tillid der skulle genbekræftes og udfordres i hver samtale.

For at kunne komme i gang med små nålestik af vejledning, så chancen bød sig i samtalerne, var det nødvendigt at deltage aktivt og engageret. Spille noget bold med de unge, spille noget PlayStation og vise dem, at det var en sikkert sted at komme med spørgsmål omkring uddannelse. At det var et sted uden forsømmelse og et sted der var åbnet og mulighederne var ligeså.

De unge er meget påpasselige med at stille spørgsmål, som på nogen måde kan komme tilbage og ramme dem. En afklaring af, hvem vi kendte fra deres skoler og nærområde samt vigtigst af alt, om vejlederen var en ”kommunedame”, skulle, som nævnt tidligere, afklares hurtigt, da de unge ellers var lukket helt af.

Gode samtaler og dialoger, gode snakke om uddannelse, jobsøgning, samtaler, CV og meget om uddannelsesparathed samt personlig udvikling for at kunne vise, at man havde gjort en indsats, var hovedelementer i de samtaler, som vi havde med de unge.

Det er ikke unge der kommer tilbage for at takke, men den stigning af henvendelser og den sværm af unge mennesker der hver torsdag fyldte biblioteket i Hedemarken markerede, at vi gjorde noget rigtigt. De begyndte at sende deres venner, som henvendte sig, fordi de havde hørt fra andre, at vi kunne hjælpe. Det var for os en kæmpe tillids erklæring.

For de unge, som fandt det ekstra svært, bemærkede vi, at de hang ud omkring os i periferien, men at de ikke interagerede direkte med os foran de andre. Når de andre var gået, så kom de tilbage efter en bevidst efterladt taske eller lign., og så havde de for resten lige et par spørgsmål.

Det er en udfordrende ramme at sidde i som vejleder, da man er blottet for alt, hvad der ikke er nu og her viden og faglighed, som man på et split sekund kan trække ind i samtalen, for at hjælpe og støtte den unge.

Man sidder tilbage kun med sin faglighed og det store landkort at viden om uddannelsessystemet, processerne inden for samt hvordan man navigerer i det. Og rammer du ikke plet, så er det svært at komme igen.

Vi sidder der ikke som fremskudte vejledere for at få tætte relationer med de unge, det er der andre der har. Vi er der for at tilbyde et supplement af faglighed, som kan få lov til at blomstre og udfolde sig, i den tætte relation de har med andre, som vi som fremskudte vejledere læner os op af.

Det er kvikke unge mennesker, som vi har med at gøre, og de gennemskuer med det samme, om du er der for at blive, og om du er der for at foregive at være noget, du ikke er. Sættes du i den sidste boks, så er du dømt ude og vejen tilbage er lang og meget tidskrævende.

Ved ikke at foregive, at man forsøger at opbygge en relation, men egentlig bare er til stede som et menneskelig faglig opslagsbog og stærk vejleder, som de kan gøre brug af, hvis de har brug for det, så kan man komme rigtig langt, og det skaber troværdighed hos de unge.

En fortsat indsats i området med en fast vejleder er klart anbefalelsesværdigt, da mange af de unge har profiteret så meget af det. De forstår nu, hvad en vejleder kan bruges til, og hvordan de kan hjælpe i processen og vejen. Samarbejdet mellem vejleder og den boligsociale medarbejder har været uvurderligt, og de fagligheder der mødes i spændingsfeltet mellem faglighed omkring relationer og faglighed omkring vejledning, er med til at støtte og hjælpe de unge i høj grad. Samarbejdet mellem de to fagligheder, er hvad der udgør kernen i den fremskudte vejledning, og det er et område der i høj grad bør prioriteres, hvis man ønsker at gøre en forskel for disse unge mennesker.

Erfaringer

Den åbne vejledning på biblioteket i Hedemarken i Albertslund, har affødt flere 1:1 samtaler med unge ude uddannelse, jobsøgende unge, unge der har brug for afklaring af uddannelsesparathedsvurderinger samt unge der af den ene eller anden grund, føler at de er i klemme i uddannelsessystemet.

Flere unge giver meget tydeligt udtryk for, at de føler sig misforstået og sat i bås – at de fastholdes i roller og mønstre, som de ikke har en oplevelse af, at nogen vil give dem lov, plads eller støtte til at bryde ud af.

Det var og er ikke op til os at vurdere, om de unges oplevelse er den rigtige og objektive. Dog må vi påpege, at det er langt størstedelen, hvis ikke dem alle, der har denne oplevelse af skole, klubber, lærere, pædagoger og i sær kommunens medarbejdere. De giver udtryk for en generel mistillid til systemet og en opgivenesshed i forhold til at skulle kæmpe i mod det. Det er dog meget tankevækkende, hvor mange unge vi har været i kontakt med, som føler sig opgivet af systemet samt hvor utrolig mange af dem som udtrykker mistillid og decideret vægning mod det selvsamme system, som skulle hjælpe og støtte dem i deres vej igennem uddannelsessystemet.

Strukturerede gruppeforløb

I helhedsplanen blev det beskrevet at der skulle gennemføres et håndholdt forløb, som skulle dække unge fra alle fire områder, men i første omgang fokuserede vi på at få et samarbejde op at køre med en af de to folkeskoler, som primært dækker børn og unge fra de fire boligområder.. Forløbet skulle være ugentligt i skoletiden for en gruppe på 8-10 af de unge i 8 kl. som er vurderet ”ikke uddannelsesparate” med fokus på kompetenceudvikling ift. personlige kvaliteter/styrker, virksomhedsbesøg samt rollemodeller. De unge får konkret indsigt i uddannelsesmulighederne gennem forskellige besøg i virksomheder, på udd. institutioner/messer samt af forældre/frivillige (som rollemodeller) der fortæller om deres karrierevej og jobberfaring samt åbner sin arbejdsplads for virksomhedsbesøg.

Skolerne vil gerne samarbejde, men det er svært for dem at afprøve nye initiativer, som går på tværs af deres rammer, struktur og ikke mindst skemaer. Derfor blev det i første omgang ikke muligt, at afgrænse forløbet til kun at omfatte de ”ikke uddannelsesparate”, men blev derimod et åbent valgfagshold for ca. 25 elever på 7énde årgang. Den boligsociale medarbejder var sammen med skolelæreren den gennemgående person i forløbet, som var en vekselvirkning mellem undervisning i klasselokalet og besøg på ungdomsuddannelser og virksomheder gennem UU og ABC´s netværk. Forløbet var aftalt til at dække det første halve skoleår, men da skolens samarbejdspartner i andet skolehalvår sprang fra, træk læreren fortsat på den boligsociale medarbejder, som deltog ad. hoc.

Erfaringer

Selvom det var en stor mundfuld med en hel valgfagsklasse, gav det anledning til at den boligsociale medarbejder kom tættere på de elever, som ville have særlig gavn af en håndholdt indsats næste skoleår. kl. På trods af at der både var lærerressourcer, den boligsociale medarbejder og ad. hoc. Eksterne aktører tilstede, var det ikke muligt at fokusere på de 8-10 drenge, som forventedes at blive erklæret ”ikke uddannelsesparate” i 8 kl. Samtidig var målgruppen bredere end BFAU projektet, hvorfor UU-V ikke deltog i den praktiske gennemførelse, men bidrog til planlægning, indhold og kontakter. Skolelæreren blev involveret for sent i processen, hvilke skabte uklarhed ift. rollefordelingen samt manglende forventningsafstemning ift. opgaverne.

Til gengæld har samarbejdet med skolen medført at vi til næste skoleår 18/19 har fået lov til at gennemføre et håndholdt forløb, kun for de 8 drenge som den boligsociale medarbejder spottede har et behov for særlig støtte. Det betyder også at valgfaget ikke bliver budt ud til alle eleverne, men eleverne bliver udpeget i samarbejde med forældrene. Der medfører ingen lærerressourcer i valgfaget, hvilket gør skolens tilknytning sårbar samtidig med, at forløbet dækker hele skoleåret. Den faste UU vejleder på skolen deltager i undervisningsdagene og NEXT konsulenter deltager ved ungdomsudd. besøgene.

Forældrearrangement

Der bliver i forvejen gennemført uddannelsesaftener, som er obligatoriske for eleverne. I foråret 2017 blev der afholdt et forældrearrangement for alle 7. kl. elever samt deres forældre i det ene boligområde. Arrangementet blev annonceret gennem forældreintra, via opslag og vejlederen og den boligsociale medarbejder var på besøg på alle skolerne. Arrangementet adskilte sig fra de eksisterende uddannelsesaftener, da det var frivilligt, der var en bred repræsentation af rollemodeller og UU vejlederne var ikke de vejledere der sidder fast på de enkelte skoler. UU-V havde gode erfaringer med forældrearrangementet i Høje Taastrup, hvorfor indholdet lændede sig meget op af dette, dog med supplement fra den boligsociale medarbejder ift. lokale rollemodeller.

Erfaringer

De unge var godt repræsenteret til arrangementet, men der kom næsten ingen forældre, så fremadrettet er tanken at tiltaget skal læne sig op af de eksisterende arrangementer, hvor forældre allerede (skal) deltage og udbygge dem med rollemodeller og andre alternative uddannelsespræsentationer.

5. Udfordringer

Vi er undervejs, i mere eller mindre grad, stødt på forskellige former for udfordringer, dels i forhold til samarbejdet (organiseringen), de fysiske faciliteter, de beskrevne indsatser i HP, relations arbejdet ift. de boligsociale medarbejders erfaring/ansættelser, tydelig rollefordeling mellem parterne (forventningsafstemning), HP eksisterende samarbejde med lokale aktører, afsatte ressourcer i de to helhedsplaner.

Nogle af de udfordringer vi har oplevet, er de mange kommunale og tværsektorielle indsatser/aktiviteter, der er etableret og som mere eller mindre arbejder med samme målgruppe.

Nogle af de kommunale indsatser i Taastrupgård, er i følge Helhedsplanen, bl.a. at etablere en Ungeenhed i jobcenteret. En Ungeenhed der sammen med øvrige relevante fagpersoner, skal skabe et finmasket net omkring de frafaldstruede unge. En anden indsats er at etablere en handleplan "Uddannelse til alle" som med afsæt i en række initiativer skal sikre at flere bliver i eller tager en uddannelse og endeligt skal forældresamarbejdet styrkes. En tredje indsats, "Trappen", som ligeledes er en del af helhedsplanen, har bl.a. til formål at lave en fremskudt beskæftigelsesindsats.

Alle tre indsatser der på hver sin måde understøtter målet om at øge uddannelses og beskæftigelsesfrekvensen i Taastrupgård, men det er også indsatser og aktiviteter som i vores optik arbejder med samme målgruppe, men hvor samarbejdet, partnerne imellem, træder mere i baggrunden. De mange tiltag, kan have risiko for at blive uigennemskuelige både for de unge og deres forældre, men også for de involverede aktører.

Mange af indsatserne har fælles snitfalder og deraf burde det animere til et tættere og styrket samarbejde. Reelt kan man sidde tilbage med den oplevelse, at man bliver ”hinandens konkurrenter” eller at alle aktører føler et ”ejerskab” som i den bedste mening vil nå de samme unge og forældre.

Konsekvensen kan blive, at de faglige kompetencer vi hver især besidder, ikke bliver bragt i spil til gavn for de unge, eksempelvis kan mange aktører have en ”holdning” til hvordan uddannelsesvejledning skal bedrives.

Vi har siden projektets start prioriteret at tilbyde vejledning én eftermiddag om ugen i det boligsociale kontor, dvs. vi har afsat ressourcer i håb om at de unge ”droppede” forbi. Det har i Taastrupgård vist sig at være mere vanskeligt end forventet.

Beboerne, de unge og deres forældre ser umiddelbart ingen anledning til ”droppe” forbi og søge vejledning. Det er vores opfattelse at det kræver et mere indgående kendskab til boligområdet, vores målgruppe samt en grundlæggende tillid til, at vi som udefrakommende personer kan gøre en forskel for de unge og forældre på deres ”hjemmebane”.

Vores tilstedeværelse i det boligsociale kontor og de erfaringer vi har gjort os, har medvirket til en nedjustering af tidsforbruget på kontoret.

Samarbejdet med de boligsociale medarbejdere, det gælder både Taastrupgård samt Albertslund, har fra starten været positiv, imødekommende og befordrende for udviklingen af fremskudt vejledning og vi ser frem til fortsat at kunne udvikle på vores samarbejde, hvor forskellige faglige og personlige kompetencer bliver bragt i spil.

Vi har dog erfaret at metoden for vores tilgang til fremskudt vejledning er forskellig henholdsvis i Taastrupgård og Albertslund.

Udfordringen omkring ansættelsesperioden for de boligsociale medarbejdere:

I Taastrupgård er de boligsociale medarbejdere relativt nyansatte, de er selv i gang med at opbygge et kendskab til beboerne samt de mange foreninger i lokalområdet. Det har givet anledning til den udfordring, at vi ikke helt har kunnet ”læne” os op ad de boligsociale medarbejders relation til beboerne/foreningerne.

Relationen, som umiddelbart skulle have været vores naturlige ”indgang” til projektets målgruppe, er ud fra vores perspektiv stadig under opbygning. De boligsociale medarbejdere har i varieret grad kendskab til de beboere samt foreninger som kunne være relevante for vores målgruppe. De er, som vi, i gang med samme proces i forhold til at skabe relationer.

I Albertslund, har de boligsociale medarbejdere gennem årevis oparbejdet en tillidsfuld relation og respekt blandt unge/, forældre, skoler og øvrige interessenter. De personlige og faglige kompetencer har været en styrke for projektet.

Det er vores oplevelse at medarbejderne er ”kendte ansigter” i bydelen, hvilket har bevirket at vi, i samarbejde med de boligsociale medarbejdere, relativt hurtigt har kunnet udvikle aktiviteter omkring projektet, blandt andet en uddannelsesaften og ugentlig vejledning på Hedemarkens lokale bibliotek.

På baggrund af vores erfaringer i Taastrupgård, er der endnu kun afprøvet få aktiviteter og vi har, måtte revurdere vores tilgang til projektet.

En anden udfordring i projektet, som vi ikke havde taget til indtægt, var den muslimske fastemåned ramadanen, som bevirkede at vi måtte stille nogle af de tiltænkte aktiviteter i bero.

Næste skridt bliver at kontakte relevante foreninger som kan give den indgang og eventuelt skabe grundlaget for en relation til de unge og deres forældre, endvidere forsøges at etablere kontakt til Ungdomscaféen, forsættelse af arbejdet og kontakten til pigegruppen Pink Ladies, opbygge et samarbejde samt afklare fælles snitflader med Marjan og Hanne fra beskæftigelsesindsatsen ”Trappen”.

Vi har desuden haft god kontakt til gadeplansmedarbejdere, hvis arbejde først og fremmest er målrettet en gruppe unge, som er udsatte på flere parametre og hvor uddannelsesvejledning ikke har første prioritet. Det er vores vurdering, at det gensidige kendskab og kontakt til hinanden (gadeplanmedarbejderne/UU vejlederne i mellem) er vigtigt for den fremtidige vejledning når de unge kommer til det sted i deres liv hvor der kan tales uddannelse.

På baggrund af gode erfaring og inspiration fra Gladsaxe kommune, (Værebroparken), har vi gjort os overvejelser, om en aktivitet som opsøgende dør-til-dør indsats i Taastrupgård, kunne være en lejlighed til og en vej ind til at arbejde med den anden del af den primære målgruppe, nemlig de unge som ikke er i gang med en ungdomsuddannelse eller som har risiko for at falde fra. En mulighed kunne være at koble fremskudt vejledning på Taastrupgårds helhedsplan 2016-2020, hvori en af Trappens aktiviteter er opsøgende dør-til-dør indsats.

Udfordring omkring ressourcer:

Det er værd at nævne udfordringen med de afsatte ressourcer fra UU. Tidsmæssigt er det ikke muligt at afprøve de mange gode tiltag og ideer. Konsekvensen bliver derfor at selektere og prioritere i omfang og indhold af aktiviteter.

De mange udfordringer tænker vi, vil blive tydeliggjort i forhold til måling af resultaterne. De unge vi er i dialog eller kontakt med, er ikke umiddelbart interesseret i at vi kommer for ”tæt” på. Set ude fra det perspektiv, er det vores umiddelbare vurdering, at det kan blive vanskeligt at lave en grundig og valid evaluering af forløbet, idet de unge giver udtryk for at de ikke ønsker at blive ”registreret”. Det er et grundvilkår at vi tålmodigt og tillidsfuldt opbygger en troværdig relation til os/projektet

således at det bliver muligt at måle om der sker en progression i henhold til Epinions progressionsmåling.

De lokale aktører i forhold til skolerne er ligeledes en udfordring, idet lærerne er pressede på tid, vi er ramt ind i opsigelser, langtidssygemeldinger både hos ledelse og lærere. Der mangler overskud til at samarbejde med os omkring projektet, men viljen og intentionerne, har vi en oplevelse af er til stede. Vi vil i efteråret afprøve en aktivitet i Taastrup teater, hvor vi blandt andet vil forsøge at indgå et samarbejde med blandet andre Selsmoseskolen.

Processen omkring fremskudt vejledning, eksempelvis i TG ungdomsklub, hvor hensigten har været at etablere en ny ramme for vejledning, har været sat i bero grundet hærværk og banderelateret konflikt i ungdomsklubben. Det har med tiden vist sig at den ungegruppe som har et tilhørsforhold til TG pt ikke vil indgå i projektets målgruppe. Af sikkerhedsmæssige hensyn, er vi anbefalet at afholde os fra klubben. Endvidere har personalemæssige udfordringer i TG betydet at vi i stedet vil rette vores fokus på fritids- og ungdomsklubben i Gadehaven.

I helhedsplanen for Albertslund er direkte indskrevet at der i samarbejde med UU skal udvikles og implementere forløb der kan understøtte de unge i deres uddannelsesforløb og i sær være understøttende ift. at flere unge får en uddannelse og bliver uddannelsesparate fra grundskolen.

6. Forankring af indsatsen

Redegør for de tiltag, der er taget for at forankre indsatsen i organisationen, fx:

Der er i projektperioden afprøvet forskellige initiativer som kunne tænkes at blive implementeret i UU-Vestegnens ordinære drift og dermed sikre at de bedste initiativer forbliver permanente. Vores definition på aktiviteter er både de fysiske aktiviteter, vejledningsforløb, forældremøde, kompetenceudvikling af samarbejdspartnere samt diverse tværfaglige netværk og deltagelse i diverse relevante møder eks. teammøde etc.

Det er vores anbefaling, at når et projekt udbydes i organisationen, bør man sikre at informationsniveauet er så højt som muligt.

Der indkaldes til et fællesmøde med medarbejderne i organisationen, hvor projektet beskrives. Her drøftes snitflader, muligheder og udfordringer samt hvordan indsatser/initiativer fremadrettet effektueres i organisationen.

Derudover er det vigtigt dels at inddrages de relevante vejledere undervejs, men også at sørge for en løbende opdatering især når en aktivitet/indsats skal afprøves. Kollegaer bruges som sparringspartnere og en ressource som medvirker til fremdrift af fremskudt vejledning.

En af de succesfulde aktiviteter, som fremadrettet kunne implementeres i den daglige drift, er den fremskudte vejledning på Hedemarkens lokale bibliotek. Det har vist sig et være et værested som bruges af mange børn/unge og forældre. Her er ”trygt” og anonymt, det åbner muligheden for at skabe en god relation til de unge.

En anden aktivitet, som på nuværende tidspunkt endnu ikke er blevet afprøvet, men som gennemføres i skoleåret 18/19, er uddannelsesvalgfaget med et intensivt vejledningsforløb. Valgfaget udbydes i grundskolen for en særligt udvalgt gruppe unge. Det intensive uddannelsesforløb tager afsæt i samarbejde med lokale aktører, virksomheder samt ungdoms uddannelsesinstitution, hvor de unge på baggrund af besøg på eks. virksomheder og skole får sat flere ord/billeder på og draget egen erfaring i forhold til at blive mere afklaret mod uddannelse. Denne aktivitet kan med fordel forankres i begge kommuner. Her er det i midlertidigt afgørende at skolerne støtter op om vejledningsforløb og har hovedansvaret.

En tredje indsats er at sikre og udvikle samarbejdet med blandt andre pigegruppen Pink Ladies. Dette initiativ er med til at understøtte og udvikle det relationelle arbejde blandt de unge. Mødet og den gode kontakt med Pink Ladies, viser at det vil blive muligt af lave fremskudt vejledning netop på deres hjemmebane.

Det samme gælder samarbejdet med de boligsociale medarbejdere, de lokalt forankrede foreninger og skolerne.

Deltage i møder eks. TG møderne (tværfagligt netværk), hvor viden og erfaring udveksles. Sidegevinsten ved det naturlige og gensidige samarbejde, er en større indsigt og forståelse for, hvad der rører sig i Taastrupgård og Albertslund samt at flere tager ejerskab til aktiviteterne. Ny viden giver ny tilgang til vores målgruppe.

Deltage i relevante lokale kulturelle arrangementer for at blive et ”kendt” ansigt.

Der arbejdes systematisk med videndeling i UU-Vestegnen, så UU-medarbejdere og andre aktører, som arbejder med unge i tilsvarende belastede boligområder i UU-Vestegnen, har mulighed for at anvende de erfaringer og resultater, der er kommet ud af aktiviteterne.

I løbet af projektperioden indførte regeringen en reform af ungdommens uddannelsesvejledning. Kort sagt skulle uu-vejledningen tages hjem i kommunerne, hvor man skulle sikre en mere rød tråd i indsatsen for de unge.

Dette har desværre betydet, at UU-Vestegnen skal afvikles for at skulle blive opsplittet i de fem kommuner, og haft den effekt, at det kan være meget svært at forankre noget.

De aftaler der indgås med UU-Vestegnen, er ikke givet at kunne føres videre til kommunerne.

I Albertslund bliver der i helhedsplanens periode 2017-20 fortsat arbejdet på at udvikle de tre uddannelsesinitiativer med skolerne, klubberne og UU V.

7. Opsamling af erfaringer og anbefalinger

Har I haft erfaringer med indsatsen, der kan komme andre til gode? Dette kan fx være anbefalinger til andre vejledere om gennemførelse af lignende indsatser – både positive og negative erfaringer er relevante.

Vores anbefalinger vil være:

- Arbejdet i de udsatte boligområder kræver stor ydmyghed og respekt dels for beboerne, de boligsociale medarbejdere, de lokale foreninger men i høj grad også for de igangværende initiativer/aktiviteter/indsatser som allerede er implementeret.
- Det er vores anbefaling at være nær knyttet til det boligsociale team, evt. ved deltagelse i teammøde således, at der kan sparreres og udvikles nye initiativer i fællesskab og hermed understøtte at de forskellige faglige kompetencer bliver bragt i spil.
- Relations arbejdet, som er et grundvilkår i dette projekt, kræver tid, tålmodighed og en vedholdenhed. Det er tidskrævende at opbygge relationer med iboende tryghed og tillid i udsatte boligområder, hvor dette ikke er en naturlig del af de institutionelle rammer. Såfremt det er muligt, er den gode kontakt og det gode samarbejde til boligsociale medarbejdere, lokale foreninger m.m. altafgørende for om projektet og initiativerne lykkes.
- Vær tydelig omkring de vejledningsfaglige kompetencer. Tydeliggør forskellen på en UU-vejleder og de øvrige fagpersoner som har lignende snitflader, således at man ikke bliver hinandens ”konkurrenter” men i stedet profitere af de mange gode faglige kompetencer.
- Vi har oplevet en modstand fra de unge mod alt hvad der minder om kommune/skole organisation. De har modstand mod deres ”egne” UU-vejledere fra grundskolen, og de har en oplevelse af at blive sat i bås samt fastholdt i bestemte roller. Det er en tidskrævende proces at etablere den tillid og tryghed der kan skabe grundlaget for en ny anderledes og ramme for dialog/relation med de unge og deres forældre.

På baggrund af ovennævnte erfaringer, er det vores vurdering, at det er gunstigt at de unge og forældre møder ”ukendte og ikke forudindtagede” UU-vejledere. Den åbenhed hvorpå vi møder de unge kan dermed danne grundlag for den fremskudte vejledning.

- Det er afgørende for et projekt som dette, at ledelsen i organisationen (UU-centeret) er ansvarlig for god og grundig information til kollegaerne om projektet, således at der kan skabes størst mulig opbakning af både aktive og ”passive” kollegaer.
- Det er nødvendigt at afsætte rimelige ressourcer, således at et sådan projekt indgår i medarbejderens faste arbejdsportefolie og ikke som en ekstra opgave. Det kræver nødvendigvis en justering af de faste opgaver.
- Formidling af projektet til beboerne. Der bør rettes en opmærksomhed på hvordan aktiviteterne bliver formidlet til beboere med anden etisk oprindelse end dansk. Det er vores anbefaling at der afsættes ressourcer til oversættelse af budskabet i projektet til andre sprog end dansk og at man involverer de relevante lokalt forankrede foreninger.

8. Øvrige forhold

I projektet fremskudt vejledning i udsatte boligområder er der arbejdet meget koncentreret på det vejledningsfaglige aspekt og i lige så høj grad med kommunikation.

Når man bevæger sig på disse platforme, så er en høj faglighed altafgørende. Man skal være sig selv meget bevidst og være meget bevidst om, hvad der er på spil i de dialoger og relationer der opstår. Vi har igennem hele forløbet haft en socialkonstruktivistisk tilgang til vejledningen af disse unge, og har arbejdet meget fokuseret med at bibeholde en kommunikation der var sensitiv over for de unge mennesker, som vi var i dialog med.

Vi vil nedenfor kort fortælle lidt om den interkulturelle tilgang vi har haft til kommunikationen, om som vi mener er altafgørende for den succes og den udvikling der har været i projektet. Vi er af den overbevisning, at mange andre kunne tage vores plads i projektet, men at det vil kræve en meget høj grad af faglighed, kulturforståelse og interkulturelle kompetencer, som hver i sær spiller ind til at give de unge trykthed, tillid og reelt engagement i vejledningen.

I forhold til den konkrete vejledning, så er det værd at bringe Vance Peavys konstruktivistiske vejledning på banen, da denne netop er optaget af at løse praktiske problemer i samarbejde med den unge. Det er en dialogbaseret kommunikation, som medregner kulturelle aspekter, da man her indenfor anser alle samtaler for kulturelle samtaler.

Inden for den konstruktivistiske vejledning er man bl.a. optaget af, at den unge får nye måder at se sig selv på, og at vejleder viser kulturel empati, forsøger at opfatte mennesker som de er og er åben for forandringer. Derudover pointeres vigtigheden i at vise aktiv interesse i den andens kulturelle baggrund og søge viden om familiemæssig baggrund.

Ud over en socialkonstruktivistisk tilgang fra vejleders side, så har vores fokus i høj grad været på de interkulturelle del af kommunikationen med de unge og deres familier samt mange af de aktører der er i områderne.

Hvis vi i vejledningen er opmærksomme på, at møde den unge med en sensitivitet ift. kulturforskelle og en tilgang om, at vores egen måde ikke nødvendigvis er den rigtige, men at vi er åbne over for at lære og lade os forandre, så kan det potentielt skabe en anden åbenhed fra den unge. Dette kan give vejleder en unik mulighed for bedre at forstå den unges livsverden, og forstå hvordan denne påvirker samarbejdet, så vejledningen kan tilrettelægges herefter.

Som vejleder kommunikerer vi dagligt med de unge, om det er enten via kollektiv information, kollektiv vejledning, gruppe vejledning eller via individuel vejledning, så er kommunikationen med de unge grundkernen i en vejleders hverdag og nøglen til de relationer, man som vejleder er medskaber af ift. de unge.

I områder vi har arbejdet i, er der et særligt fokus på unge af etnisk baggrund end dansk. Derfor finder vi det væsentligt, at tydeliggøre de udfordringer samt muligheder der ligger i vejledningen af dem.

'Interkulturel kommunikation' handler i grundkernen om relationen og kommunikationen mellem forskellige kulturer og om evnen til at kunne knække nogle koder i mødet med nye og ukendte kulturer for derigennem at nå en fælles forståelse. Det er vigtigt at pointere, at fælles forståelse ikke skal forstås som enighed, men en forståelse på tværs af kulturelle forskelle.

Den gængse opfattelse af kulturmøder er et møde mellem to personer fra forskellige verdensdele. Mødet mellem to kulturer er imidlertid ikke nødvendigvis et møde mellem to religioner eller to nationaliteter. Når to mennesker, uanset baggrund, mødes, så mødes to forskellige kulturer helt automatisk, da disse to mennesker hver især bærer på forskellige livsopfattelser og virkeligheder.

I alle kulturmøder gælder det, at hvis der skal opnås en god kontakt og dermed skabes grobund for en god relation, så skal begge parter være nysgerrige på hinanden og åbne for forandringer. Her må vejleder træde foran og vise det gode eksempel, også selvom det kræver mange omveje, gentagne forsøg og en uhørt ihærdighed. Besidder man den ihærdighed, er man nået meget langt med de unge, og får herigennem også bevist en vejvilje og en reel intention og interesse, som ikke bunder i tal, statistikker eller andet der kan måles.

Som professionel kan man ift. de unge have god nytte af en mere neutral position ift. kultur, hvor den gode relation skabes gennem en åben og nysgerrig relation, der ikke er præget af forforståelser og for indgående kendskab til en bestemt kultur. Ved at have et meget indgående kendskab til en bestemt kultur, kan man have nogle ubegrundede forventninger eller have svært ved at se bort fra denne viden.

Som vejleder betyder det, at vi i vores møde med de unge skal passe på med at overføre evt. tidligere erfaringer fra tidligere unge til nye unge, eller den viden vi har om en bestemt kultur over til den enkelte.

Igennem samtalen med den unge kan det blive belyst, hvordan og hvorvidt kulturelle forskelle kan påvirke samarbejdet, og der kan åbnes op for en erkendelse af den livsverden som evt. problemer, der skal løses sammen, kan forstås inden for.

Det er derfor utrolig vigtigt i vejledning af denne gruppe unge, og måske ift. alle unge, at slå "autopilot" fra og overgå til 'manuel styring' i 'interkulturel kommunikation', så man gør brug af det, der betegnes som 'kulturel sensitivitet'; evnen til at gå følsomt til værks, udtrykke sig mere forsigtigt end man plejer, og tænke før man taler for at gøre sig umage med at forstå det, som den anden forsøger at udtrykke.

Vi kan varmt anbefale at læse litteratur om socialkonstruktivistisk vejledning ved Vance Peavy, om Kulturel intelligens af Elisabeth Plum og om Kulturforståelser af Iben Jensen. Et kompetenceløft inden for disse områder er altafgørende for vejledere, der arbejder i disse områder med unge.

Vejledere i udsatte boligområder, skal være bevidste om deres kulturelle for-forståelser, være kulturelt intelligente samt være i stand til at sætte sin egen kulturforståelse til side, for at give dialogen og rammerne omkring det plads til at udvikle sig i et så neutralt forum som muligt.